

ZAKŁAD SŁUŻBY KRYMINALNEJ

132

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Jerzy Misiak • Jarosław Golał

Karne i administracyjne aspekty wprowadzenia do obrotu paliwa niespełniającego norm jakościowych.
Wpływ wadliwego jakościowo paliwa na środowisko naturalne

CENTRUM SZKOLENIA POLICJI

Legionowo 2015

Korekta, skład i druk:
Wydział Wydawnictw i Poligrafii
Centrum Szkolenia Policji w Legionowie
Nakład 84 egz.

Spis treści

Wstęp	5
1. System monitorowania i kontrolowania jakości paliw w Polsce	7
2. Administracyjne konsekwencje wprowadzenia do obrotu paliwa niespełniającego norm jakościowych	10
3. Materiały poglądowe uzyskane z Urzędu Regulacji Energetyki w Warszawie, dotyczące prowadzonego postępowania administracyjnego w celu wymierzenia kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu paliwa niespełniającego norm jakościowych	14
4. Karnoprawne aspekty ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw	65
5. Materiały poglądowe uzyskane z Prokuratury Okręgowej w Łodzi dotyczące jednego z prowadzonych postępowań przygotowawczych w sprawie wprowadzenia do obrotu paliwa niespełniającego norm jakościowych	69
6. Wpływ wadliwego jakościowo paliwa na środowisko naturalne	84
Bibliografia	85

Użytkownicy pojazdów silnikowych oraz inspektorzy Państwowej Inspekcji Handlowej wskazują na szerokie zjawisko przestępczości ekonomicznej, polegającej na wprowadzaniu do obrotu paliw płynnych i gazowych niespełniających norm jakościowych, natomiast specjaliści z dziedzin związanych z ochroną środowiska także na wpływ wadliwego jakościowo paliwa na środowisko naturalne.

W myśl obowiązujących przepisów organy ścigania oraz inspekcji handlowej są prawnie zobowiązane do zwalczania takiego procederu, zaś organ koncesyjny – Urząd Regulacji Energetyki – w momencie powzięcia informacji o wprowadzeniu takiego paliwa do obrotu jest zobligowany do wszczęcia postępowania administracyjnego w kierunku wydania decyzji administracyjnej o nałożeniu kary pieniężnej na podstawie stosownych przepisów ustawy Prawo energetyczne, a nawet cofnięcia koncesji na obrót paliwami.

Sam pomysł publikacji zrodził się dzięki szerokiemu zainteresowaniu tą problematyką słuchaczy – szczególnie kursów specjalistycznych z zakresu ruchu drogowego, którzy w programie swojego szkolenia nabywają między innymi wiadomości z zakresu postępowania administracyjnego.

Uzyskane na potrzeby tego opracowania materiały z prokuratury, Urzędu Regulacji Energetyki oraz Państwowej Inspekcji Handlowej wskażą czytelnikowi drogę karno-administracyjną od momentu ujawnienia faktu wprowadzenia do obrotu wadliwego jakościowo paliwa do chwili wydania – w przypadku zebrania wystarczających dowodów – wyroku oraz decyzji administracyjnej wobec osoby bądź podmiotu odpowiedzialnych za uprawianie takiego procederu.

1. System monitorowania i kontrolowania jakości paliw w Polsce

Kraje członkowskie Unii Europejskiej zgodnie z dyspozycją Dyrektywy 98/70/WE dotyczącej jakości benzyny i olejów napędowych zostały zobligowane do sprawdzania jakości paliw silnikowych, które są sprzedawane na stacjach paliwowych. Z uwagi na istotny interes społeczny i ekonomiczny w 2003 r. Parlament Europejski przyjął Dyrektywę 2003/17/WE zmieniającą Dyrektywę 98/70/WE, wprowadzając nowe, zastrzone kryteria środowiskowe dla paliw znajdujących się na rynku. System kontroli jest oparty na normach europejskich EN 14274:2003 „Paliwa do pojazdów samochodowych – Ocena jakości benzyn i olejów napędowych – System monitoringu jakości paliw” oraz EN 14275:2003 „Paliwa do pojazdów samochodowych – Ocena jakości benzyn i olejów napędowych – Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”.

Wyszczególnione normy szczegółowo określają zasady doboru i minimalną liczbę próbek, sposób pobierania próbek na stacjach, zasady ich transportu, przechowywania i badania. Przepisy Unii Europejskiej dotyczące jakości paliw na obszarze Polski zostały wprowadzone ustawą z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontroli jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293, z późn. zm.). Aktualnie, od dnia 1 stycznia 2007 r., kwestie te uregulowane są ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.) oraz niżej wymienionymi rozporządzeniami:

- 1) Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 17 września 2004 r. w sprawie sposobu monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 211, poz. 2146),
- 2) Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie sposobu pobierania próbek (Dz. U. Nr 64, poz. 595),
- 3) Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 października 2005 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. Nr 216, poz. 1825),
- 4) Ministra Gospodarki z dnia 3 listopada 2006 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych (Dz. U. Nr 220, poz. 1606),
- 5) Ministra Gospodarki z dnia 8 września 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 166, poz. 1182),
- 6) Ministra Gospodarki z dnia 28 lutego 2007 r. w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 44, poz. 281),
- 7) Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG) (Dz. U. Nr 252, poz. 1851),
- 8) Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie sposobu pobierania próbek gazu skroplonego (LPG) (Dz. U. Nr 44, poz. 279),
- 9) Ministra Gospodarki z dnia 23 marca 2007 r. w sprawie metod badania jakości gazu skroplonego (LPG) (Dz. U. Nr 59, poz. 399),
- 10) Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla sprężonego gazu ziemnego (CNG) (Dz. U. Nr 251, poz. 1850),
- 11) Ministra Gospodarki z dnia 4 stycznia 2007 r. w sprawie wymagań jakościowych dotyczących zawartości siarki dla olejów oraz rodzajów instalacji i warunków, w których będą stosowane ciężkie oleje opałowe (Dz. U. Nr 4, poz. 30),

- 12) Ministra Gospodarki z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie sposobu pobierania próbek lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 41, poz. 261),
- 13) Ministra Gospodarki z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie metod badania jakości lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 41, poz. 262),
- 14) Ministra Gospodarki z dnia 22 stycznia 2007 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek (Dz. U. Nr 24, poz. 149),
- 15) Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie sposobu pobierania próbek biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek (Dz. U. Nr 24, poz. 150).

Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wraz z wyżej wymienionymi aktami wykonawczymi oraz ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25) i wydanymi na jej podstawie aktami wykonawczymi, stanowi aktualnie podstawę prawną dla funkcjonowania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych w Polsce.

W ramach systemu do podstawowych zadań Inspekcji Handlowej należą:

- 1) prowadzenie kontroli;
- 2) pobieranie i przekazywanie próbek do badań, które są wykonywane przez laboratoria posiadające certyfikaty akredytacyjne wydane przez Polskie Centrum Akredytacji;
- 3) sporządzanie analiz wyników kontroli jakości;
- 4) sporządzanie okresowych sprawozdań i rocznych raportów z przeprowadzonych kontroli.

Czasowy zakres kontroli

Zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie sposobu monitorowania jakości paliw, kontrola jakości paliw została podzielona na dwa okresy w roku:

- 1) **letni:**
 - a) dla benzyn silnikowych – od 1 maja do 30 września,
 - b) dla olejów napędowych – od 16 kwietnia do 30 września;
- 2) **zimowy:**
 - a) dla benzyn silnikowych – od 1 października do 30 kwietnia,
 - b) dla olejów napędowych – od 1 października do 15 kwietnia.

Próbki paliw do kontroli pobierane są każdego miesiąca w roku. Kontrola jest przeprowadzana na terenie całego kraju. Jest jej poddawany cały łańcuch dystrybucji paliwa – od stacji paliw, poprzez bazy paliwowe i hurtownie, aż do producenta paliwa. Dodatkowo kontroli poddawane są wszystkie dostępne na rynku gatunki paliw ciekłych.

Ustawodawca, ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.), zwaną dalej usmkjp, wprowadził zintegrowany System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, zwany w ustawie „Systemem”, którego zasadniczym celem jest zapobieganie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu, a także gromadzeniu paliw w stacjach zakładowych niespełniających norm jakościowych określonych w przepisach ustawy oraz wydanych na jej podstawie przepisach wykonawczych.

Do podstawowych zadań Systemu należy kontrolowanie jakości:

- 1) paliw u przedsiębiorców,
- 2) biopaliw ciekłych u właścicieli lub użytkowników wybranych flot,
- 3) biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek – oraz rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie.

Systemem kieruje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwany „Zarządzającym”. „Zarządzający” realizuje swoje obowiązki przy pomocy Inspekcji Handlowej.

Kontrolę jakości paliwa transportowanego przeprowadza się wyłącznie na wniosek Policji oraz w toku czynności przez nią wykonywanych.

Do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów oraz pobierania i badania próbek w zakresie nieuregulowanym w usmkjp stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej. W trakcie kontroli inspektor pobiera dwie próbki, po czym oznacza je w sposób ustalony przez „Zarządzającego” Systemem. Sposób pobierania próbek paliwa określił w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw gospodarki. Po zakończeniu czynności związanych z pobraniem próbek paliwa inspektor sporządza protokół pobrania próbek paliw w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany przedsiębiorca lub rolnik wytwarzający biopaliwa ciekłe na własny użytek, drugi egzemplarz inspektor włącza do akt sprawy. Ponadto inspektor sporządza dodatkowy protokół pobrania próbek przeznaczony do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej. W trybie niezwłocznym inspektor przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. W przypadku stwierdzenia, iż badane w laboratorium paliwo nie spełnia norm jakościowych, „Zarządzający” Systemem niezwłocznie nakazuje podjąć czynności kontrolne u przedsiębiorcy, który dostarczył paliwo.

Jeżeli badane w warunkach laboratoryjnych paliwo nie spełnia stosownych norm, „Zarządzający” zobowiązuje kontrolowanego w drodze decyzji administracyjnej do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Jeżeli wynik badania próbki kontrolnej paliwa okaże się pozytywny dla przedsiębiorcy, wówczas kontrolowanemu zwraca się wpłaconą na poczet badań należność. Środki pieniężne pobierane za przeprowadzone badania, nieuczciwy przedsiębiorca wpłaca na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i podlegają one ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

„Zarządzający” Systemem na podstawie okresowych sprawozdań i rocznych raportów sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG), a następnie przedstawia go Radzie Ministrów do dnia 31 maja następnego roku oraz Komisji Europejskiej do dnia 30 czerwca następnego roku.

Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy w zakresie transportowania, magazynowania bądź wprowadzania do obrotu paliw płynnych lub gazowych stosuje się przepisy prawne wynikające z ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Administracyjne konsekwencje wprowadzenia do obrotu paliwa niespełniającego norm jakościowych

Zawarta w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.) definicja paliw stanowi, iż pod pojęciem paliw należy rozumieć paliwa stałe, ciekłe, gazowe, będące nośnikami energii chemicznej. Spośród wielu substancji ciekłych będących nośnikami energii chemicznej, jako paliwa ciekłe (podlegające koncesjonowaniu przez Prezesa URE) kwalifikowane są te, które wykorzystywane są jako źródło tejże energii w rozumieniu przemian energetycznych, co oznacza ich spalanie w przystosowanych do tego celu urządzeniach (np. silniki) i instalacjach (np. kotły ciepłownicze).

Na podstawie przedstawionej kwalifikacji, uwzględniającej przeznaczenie danego paliwa, dla potrzeb koncesjonowania wydzielono w szczególności **siedem grup paliw ciekłych**, tj.:

- benzyny silnikowe inne niż benzyny lotnicze (w tym zarówno benzyny silnikowe z maksymalnym 5% dodatkiem biokomponentu, jak i benzyny silnikowe zawierające powyżej 5% biokomponentu);
- paliwa lotnicze;
- oleje napędowe (w tym zarówno oleje napędowe z maksymalnym 7% dodatkiem biokomponentu, jak i oleje napędowe zawierające powyżej 7% biokomponentu);
- oleje opałowe;
- gaz płynny;
- naftę;
- estry stanowiące samoistne paliwa ciekłe.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne – paliwa gazowe to gaz ziemny wysokometanowy lub naazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia. Do obrotu tymi paliwami uprawnia koncesja na obrót paliwami gazowymi. Natomiast pod pojęciem gazu płynnego (zaliczanego do grupy paliw ciekłych) należy rozumieć gaz skroplony LPG, będący paliwem ciekłym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne.

Kontrola jakości oferowanych do sprzedaży paliw ciekłych na stacjach realizowana jest na podstawie ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ustawa ta, poprzez art. 11 ust. 1, wprowadza System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, do którego należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców (art. 11 ust. 2 pkt 1), a także rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie.

Każdorazowo w następstwie przeprowadzanych kontroli jakości paliw ciekłych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki zbiorcze informacje o przedsiębiorstwach, w odniesieniu do których stwierdzono wprowadzenie do obrotu paliw ciekłych o jakości niezgodnej z obowiązującymi normami.

W 2013 r. Prezes UOKiK przekazał Prezesowi URE informacje o 45 przypadkach stwierdzenia wprowadzenia do obrotu paliw ciekłych o jakości niezgodnej z obowiązującymi normami. Należy jednakże podkreślić, iż liczba ta nie jest równoznaczna z liczbą przedsiębiorstw,

u których stwierdzono nieprawidłowości. Zdarza się bowiem często, iż ten sam podmiot wprowadzał paliwa o niewłaściwej jakości na terenie odrębnych stacji paliw, które w zbliżonym okresie podlegały kontroli Prezesa UOKiK. Niejednokrotnie również otrzymywane przez Prezesa URE dane o ujawnionych nieprawidłowościach dotyczą kontroli przeprowadzanych w roku poprzednim, względem przekazanej o nich informacji.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo energetyczne uzyskania koncesji wymaga prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie m.in. obrotu paliwami ciekłymi bez względu na wielkość przychodu osiąganego z tego tytułu, z wyłączeniem obrotu gazem płynnym, jeśli roczna wartość obrotu nie przekracza 10 000 euro. Uzyskania koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 4, nie wymaga również wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu benzyną lotniczą oznaczoną symbolem PKWiU 23.20.11-40 oraz objętą kodem CN 2710 11 31, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 1 000 000 euro (art. 32 ust. 5).

Natomiast w przypadku gdy kontrolowane przedsiębiorstwa wykonują działalność objętą wymogiem uzyskania koncesji, nie posiadając jej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie ma możliwości zastosowania wobec nich sankcji wynikających z przepisów ustawy Prawo energetyczne. Stosownie zaś do art. 60¹ § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 482) wykonywanie działalności gospodarczej bez wymaganej prawem koncesji stanowi wykroczenie podlegające sankcji karnej przewidzianej w tym przepisie. Sprawy takie pozostają jedynie w gestii właściwych miejscowo sądów powszechnych.

Wprowadzenie do obrotu paliw ciekłych o jakości niezgodnej z obowiązującymi normami przez podmiot posiadający koncesję na obrót paliwami ciekłymi stanowi naruszenie jej warunków. Każda decyzja koncesyjna zawiera warunek w brzmieniu „Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z zawartych umów i z norm prawem określonych”.

Zgodnie zaś z treścią art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Uzyskanie przez Prezesa URE uprawdopodobnionych informacji o wprowadzeniu do obrotu paliw ciekłych o jakości niezgodnej z obowiązującymi normami stanowi bezpośrednią podstawę do podjęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Samo zaś postępowanie prowadzone jest z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267). Wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej następuje z urzędu na podstawie art. 64 § 1 kpa. W dokumencie tym przedsiębiorca będący stroną postępowania informowany jest o wszczęciu postępowania sanacyjnego, z przywołaniem wszelkich dowodów świadczących o naruszeniu warunków koncesji, jakie zostały zgromadzone przez Prezesa URE.

W przypadku postępowań karnych, dotyczących wprowadzenia do obrotu paliw ciekłych o niewłaściwej jakości, wskazywane są te dokumenty, które o tym fakcie świadczą, w szczególności:

- 1) protokoły z kontroli jakości paliw przeprowadzonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej,
- 2) protokoły z badań pobranych próbek paliw ciekłych przeprowadzonych przez akredytowane laboratorium,
- 3) wszelkie inne informacje i dokumenty, pozyskane przed wszczęciem postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, mające związek z ujawnionymi naruszeniami.

Jednocześnie na podstawie art. 50, art. 77 § 1 i art. 78 Kodeksu postępowania administracyjnego strona postępowania wzywana jest, w wyznaczonym terminie, do złożenia szczegółowych wyjaśnień w sprawie oraz przesłania uwierzytelnionych kopii dokumentów mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowego postępowania.

Po zgromadzeniu kompletnego materiału dowodowego, w tym w szczególności wszel-

kich wyjaśnień podmiotu będącego stroną postępowania, przedsiębiorca ten informowany jest o zakończeniu prowadzonego wobec niego postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, zgodnie z dyspozycją art. 10 § 1 kpa.

Postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia kary pieniężnej kończy się wydaniem stosownej decyzji:

- 1) o wymierzeniu kary pieniężnej – w przypadku potwierdzenia w przeprowadzonym postępowaniu naruszenia przez danego przedsiębiorcę warunków koncesji na obrót paliwami ciekłymi;
- 2) o odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej, na podstawie art. 56 ust. 6a ustawy Prawo energetyczne (np. w sytuacji gdy stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek);
- 3) o umorzeniu postępowania w sytuacji ustalenia w prowadzonym postępowaniu administracyjnym przesłanek, zobowiązujących Prezesa URE do wydania takiej decyzji, takich jak m.in. błędy formalne w prowadzonym postępowaniu administracyjnym, ustalenie jego bezprzedmiotowości czy też uprzednie zastosowanie wobec strony postępowania sankcji wyższej mocy.

Należy pamiętać, iż przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy Prawo energetyczne jest samodzielną podstawą do wymierzenia kary pieniężnej i nie przewiduje konieczności wykazania zawinionego działania przedsiębiorcy. Dokonanie przez koncesjonariusza czynu określonego w art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego jest zatem wystarczającą przesłanką do zastosowania przepisów z art. 56 ust. 1 i 2 Prawa energetycznego i wymierzenia kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Istotnym jest również, iż postępowania prowadzone przez właściwe miejscowo organy ścigania (Prokuratura, Policja) oraz sądy powszechne są niekonkurencyjne w odniesieniu do postępowania administracyjnego, prowadzonego przez Prezesa URE i rozstrzygnięcia w tych obu postępowaniach mogą zapadać niezależnie od siebie. Wnioski takie wynikają z faktu, iż kwalifikacja prawna czynów objętych postępowaniem prowadzonym przez prokuraturę, Policję i sądy powszechne oraz postępowaniem administracyjnym prowadzonym przez Prezesa URE, odnosi się do odrębnych aktów prawnych. Postępowania prowadzone przez organy ścigania oraz sądy powszechne dotyczą bowiem ustalenia, czy doszło do popełnienia występku z art. 31 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Natomiast postępowanie administracyjne prowadzone przez Prezesa URE w sprawie wymierzenia kary pieniężnej ma na celu zebranie materiału dowodowego wskazującego na naruszenie (bądź nie) obowiązków wynikających z koncesji, tj. ustalenie czy koncesjonariusz wprowadził do obrotu paliwa o jakości niezgodnej z obowiązującymi normami. Pogląd taki podzielił również Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Okręgowy Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 5 marca 2007 r. (sygn. Akt XVII AmE 181/06).

Prezes URE nie posiada informacji o wykazie prokuratur, które wszczynają postępowania w zakresie posiadanych kompetencji. Natomiast Prezes UOKiK, jako Zarządzający systemem, przekazuje do właściwych miejscowo prokuratur doniesienia o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 31 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Wysokość kary pieniężnej ustalana jest każdorazowo z zachowaniem przepisu art. 56 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne, tj. nie przekracza 15% przychodu przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Ponadto zgodnie z art. 56 ust. 6 ustawy Prawo energetyczne, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Jednocześnie kara wymierzana przedsiębiorcom wprowadzającym do obrotu paliwa ciekłe o niewłaściwej jakości ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realna, odczuwalna, dolegliwa dla ukaranego podmiotu, będąca reakcją na naruszenie przez niego przepisów, ale także wyraźnym

ostrzeżeniem na przyszłość. Powinna zatem zadziałać wychowawczo na ukarany podmiot na tyle, aby uchybienia tego rodzaju nie powtarzały się w przyszłości. Należy również wskazać, iż kara pieniężna za naruszenie obowiązków koncesyjnych nakładana jest przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki niezależnie od tego, jaki dochód przynosi przedsiębiorcy prowadzona przez niego działalność gospodarcza (wyrok SOKiK z dnia 14 stycznia 2008 r., sygn. Akt XVII AmE 124/07).

Należy również dodać, iż od decyzji w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, podmiotowi będącemu stroną postępowania przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa URE, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy Prawo energetyczne, art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego – Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.).

3. Materiały poglądowe uzyskane z Urzędu Regulacji Energetyki w Warszawie, dotyczące prowadzonego postępowania administracyjnego w celu wymierzenia kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu paliwa niespełniającego norm jakościowych

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

OPC

Lódź

DECYZJA

Na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 33 ust. 1, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.)
na wniosek strony

udzielam przedsiębiorcy
prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w przy ul.

posiadającemu:

- 1) numer w rejestrze przedsiębiorców (KRS):
- 2) numer identyfikacji podatkowej NIP:

zwanemu dalej "Koncesjonariuszem"

KONCESJI

na obrót paliwami ciekłymi

na okres od 2009 r. do 2014 r.

na następujących warunkach:

1. PRZEDMIOT I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI

Przedmiot działalności objętej niniejszą koncesją stanowi działalność gospodarcza w zakresie **obrotu paliwami ciekłymi**.

2. WARUNKI PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI

2.1. Warunki ogólne

2.1.1. Koncesjonariusz jest obowiązany do spełnienia określonych przepisami prawa warunków wykonywania działalności gospodarczej oraz do wykonywania działalności objętej niniejszą koncesją na zasadach określonych w ustawie – Prawo energetyczne oraz wydanych na jej podstawie przepisach wykonawczych.

2.1.2. Koncesjonariusz jest obowiązany do przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących jakości paliw ciekłych, ochrony środowiska, zasad postępowania z odpadami i bezpieczeństwa ekologicznego, a także wydanych na ich podstawie przepisów wykonawczych, a w szczególności do terminowej realizacji określonych tymi przepisami przedsięwzięć zabezpieczających środowisko przed szkodliwym oddziaływaniem działalności wykonywanej na podstawie niniejszej koncesji oraz do posiadania wymaganych zezwoleń i uzgodnień.

2.1.3. Koncesjonariusz jest obowiązany do przestrzegania przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.), a w szczególności do posiadania pozwoleń wodnoprawnych, gdy są one wymagane.

2.1.4. Koncesjonariusz jest obowiązany do wykonywania działalności w sposób nie stanowiący zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz nie narażający na powstanie szkód materialnych.

2.1.5. Koncesjonariusz nie będzie zawierać umów kupna – sprzedaży paliw ciekłych z przedsiębiorstwami energetycznymi, które nie posiadają stosownej koncesji

w przypadkach, gdy koncesja taka jest wymagana przepisami ustawy – Prawo energetyczne.

2.2. Szczególne warunki wykonywania działalności objętej koncesją ze względu na właściwą obsługę odbiorców

2.2.1. Koncesjonariusz jest obowiązany do utrzymywania stanu technicznego oraz wyposażenia obiektów, instalacji i urządzeń zapewniających wysoką efektywność i najlepszą jakość wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją, z uwzględnieniem racjonalnego poziomu kosztów, przy zachowaniu obowiązujących przepisów określających wymogi techniczne, w tym metrologiczne, jakościowe i ochrony środowiska oraz do przestrzegania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, w tym w szczególności w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia.

2.2.2. Koncesjonariusz jest obowiązany do zapewnienia, aby czynności w zakresie samodzielnej eksploatacji instalacji i urządzeń wykonywały wyłącznie osoby legitymujące się posiadaniem wymaganych w tym zakresie kwalifikacji.

2.2.3. Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikającymi z zawartych umów.

2.2.4. Koncesjonariusz jest obowiązany do posiadania ważnego dokumentu określającego parametry fizyko – chemiczne danej partii paliwa będącego przedmiotem obrotu, wydanego każdorazowo przez bezpośredniego sprzedawcę tegoż paliwa, oraz do wydania na jego podstawie, na żądanie odbiorcy, oświadczenia we własnym imieniu o zgodności parametrów jakości dostarczonego paliwa z parametrami jakości wynikającymi z obowiązujących w tym zakresie przepisów i z zawartej z tym odbiorcą umowy. W przypadku importu lub przesunięcia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych określonych niniejszą koncesją, Koncesjonariusz jest obowiązany do przeprowadzania kontroli jakości wprowadzanych do obrotu paliw celem sprawdzenia dotrzymywania przez te paliwa parametrów jakościowych wynikających z krajowych norm jakościowych określonych w obowiązujących przepisach oraz przekazania wyników badań odbiorcy.

2.2.5. Koncesjonariusz jest obowiązany do utrzymywania lub zagwarantowania możliwości pozyskania środków finansowych lub majątku pozwalającego na zaspokojenie roszczeń osób trzecich mogących powstać wskutek niewłaściwego prowadzenia działalności objętej koncesją lub szkód w środowisku.

2.3. Warunki zaprzestania działalności po wygaśnięciu koncesji lub jej cofnięciu

2.3.1. W przypadku, gdy działalność objęta niniejszą koncesją wywiera wpływ na środowisko, Koncesjonariusz jest obowiązany, w trakcie prowadzenia działalności koncesjonowanej oraz po jej zaprzestaniu, do likwidacji skutków tej działalności.

2.4. Sprawozdawczość i udzielanie informacji

2.4.1. Koncesjonariusz jest obowiązany zawiadomić Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w tym w szczególności nazwy, siedziby, numeru w rejestrze przedsiębiorców, numeru identyfikacji podatkowej, rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności) nie później niż 14 dni od dnia ich powstania.

2.4.2. Koncesjonariusz jest obowiązany do pisemnego poinformowania Prezesa URE o zamiarze zaprzestania działalności koncesjonowanej nie później niż na 3 miesiące przed przewidywaną datą zaprzestania działalności.

2.4.3. Koncesjonariusz jest obowiązany do pisemnego informowania Prezesa URE o zamiarze podziału lub połączenia z innymi podmiotami, nie później niż na 30 dni przed planowaną datą podziału lub połączenia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z wnioskiem z dnia [REDAKTOWANO] 2009 r., na podstawie art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), w związku z art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.), zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia [REDAKTOWANO] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO] koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

W trakcie przeprowadzonego postępowania administracyjnego wezwano Koncesjonariusza do przedstawienia informacji i dokumentów niezbędnych do wydania koncesji, co uczynił.

Na podstawie analizy zgromadzonej dokumentacji stwierdzono, iż Koncesjonariusz spełnia warunki określone w art. 33 ust. 1 pkt 1 - 4 ustawy - Prawo energetyczne oraz nie zachodzą wobec niego okoliczności określone w art. 33 ust. 3 tej ustawy.

Warunki wykonywania działalności objętej koncesją zostały określone zgodnie z art. 37 ustawy - Prawo energetyczne.

Okres ważności koncesji został ustalony na 5 lat, zgodnie z art. 36 ustawy - Prawo energetyczne oraz wnioskiem strony.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego). Odwołanie należy wnieść na adres Środkowo-Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Łodzi, ul. Uniwersytecka 2/4.
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego).
3. Uzyskanie niniejszej koncesji nie zwalnia z obowiązku uzyskania innych koncesji i zezwoleń, wymaganych na podstawie odrębnych przepisów.
4. Prowadzenie przez Koncesjonariusza działalności wymienionej w art. 32 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, innej niż obrót paliwami ciekłymi, wymaga uzyskania odrębnej koncesji.
5. Organ koncesyjny uprawniony jest do cofnięcia koncesji lub zmiany jej zakresu w przypadkach określonych w art. 41 ustawy - Prawo energetyczne i w art. 58 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 z późn. zm.).

Prezes URE cofa koncesję albo zmienia jej zakres między innymi w przypadku, gdy przedsiębiorca rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki

wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa oraz w przypadku, gdy w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją (art. 41 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne w związku z art. 58 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).

Prezes URE może również cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także w razie ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy (art. 41 ust. 4 pkt 1 ustawy - Prawo energetyczne w związku z art. 58 ust. 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej) oraz w przypadku podziału przedsiębiorstwa energetycznego lub jego łączenia z innymi podmiotami (art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne).

6. Koncesjonariusz jest zobowiązany, zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, do wnoszenia corocznej opłaty do budżetu państwa, w sposób i w wysokości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 3 tej ustawy.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki
DYREKTOR
Środkowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Łodzi

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości 616 zł
w dniu [redacted] 2009 r.
na rachunek 44 1030 1508 0000 0005 5003 6045

RECENZJA
[redacted]
[redacted]

Otrzymuje:

1. [redacted]
2. a/a

RECENZJA
[redacted]
[redacted]

aleksandra [redacted]
[redacted]

Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

DAS
129.XII.2010
UOKiK 1990
2010

DPE-7
29.12.2010 m

Warszawa, dnia [redacted]

URZĄD REGULACJI ENERGETYKI
Departament Przedsiębiorstw Energetycznych
Wpl. 29.12.2010
L. [redacted]

Znak sprawy: DPE -

Pan
Marek Woszczyk
p.o. Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

URZĄD REGULACJI ENERGETYKI
Sej. [redacted]
27.12.2010
L. [redacted]

Znak sprawy: GP -

Szanowny Panie Prezeso

Uprzejmie informuję Pana Prezesa, że w trakcie działań kontrolnych realizowanych w ramach ogólnokrajowej kontroli jakości paliw, inspektorzy Wojewódzkich Inspektoratów Inspekcji Handlowej w Warszawie i Kielcach ujawnili naruszenie warunków udzielonych koncesji na obrót paliwami ciekłymi oraz ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r., Nr 89, poz. 625 ze zm.), które mogą stanowić podstawę do podjęcia stosownych działań przez Urząd Regulacji Energetyki. Naruszenia te dotyczyły oferowania paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w stosownych przepisach prawa.

Szczegółowe ustalenia tych kontroli zawierają protokoły wraz z załącznikami, które przekazuję przy niniejszym wystąpieniu.

Ujawnione nieprawidłowości dotyczą niżej wymienionych firm.

14 11 2010
Wojewódzki Inspektorat
Handlowy w Warszawie
454-250(1)1010/7828

Stacja paliw w miejscowości [redacted] której właścicielem jest firma [redacted] z siedzibą w [redacted] przy [redacted] [redacted] gdzie stwierdzono naruszenie warunków prowadzenia działalności zawartych w koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 30 września 2004 r.

7828

3. Materiały poglądowe uzyskane z Urzędu Regulacji Energetyki

Inspektor Inspekcji Handlowej
w Kielcach

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT
INSPEKCJI HANDLOWEJ
25-950 Kielce, ul. Świerkowskiego 10 – nazwa
tel. 041 366 18 40 – fax 041 366 18 40 – e-mail: i.h.kielce@ur.gov.pl
REG. 000135840, NIP 6950000000

Kielce dnia [redacted]
(miejsce oraz data wystawienia)

**UPOWAŻNIENIE DO PRZEPROWADZENIA KONTROLI JAKOŚCI PALIW*,
OZNAKOWANIA DYSTRYBUTORÓW* ORAZ ZAMIESZCZANIA INFORMACJI
O DOSTĘPNOŚCI BIOPALIW NA STACJACH***

Numer upoważnienia: [redacted]

A.	Podstawa prawna: art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 z późn. zm.)* art. 27 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 z późn. zm.)*	
B.	Imię i nazwisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej	
1.	Wiesław Lejzak spec. leg. [redacted]	
2.	Sławomir Mikołajewicz spec. leg. [redacted]	
C.	Imię i nazwisko osoby upoważnionej do udziału w kontroli oraz seria i numer dokumentu potwierdzającego jej tożsamość*	
1.		
2.		
D.	Firma kontrolowanego	
	[redacted] s. z o.o.	
E.	Określenie zakresu przedmiotowego kontroli	
	Kontrola jakości paliw	
F.	Data rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli	
	Data rozpoczęcia kontroli	Przewidywany termin zakończenia kontroli
	[redacted]	[redacted]
G.	Pieczęć urzędowa i podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji	
	 Podpis i pieczęć inna osoba udzielająca upoważnienia: ŚWIĘTOKRZYSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ w Kielcach mgr Mariusz Burchart	
H.	Pouczenie	
	Pouczenie o skutkach prawnych uniemożliwienia albo utrudnienia inspektorowi przeprowadzania czynności kontrolnych. Zgodnie z art. 35 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw czyn polegający na uniemożliwianiu lub utrudnianiu inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwaniu paliwa zabezpieczonego w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy stanowi załącznik do upoważnienia, będący jego integralną częścią.	
I.	Pokwitowanie doręczenia upoważnienia*	
	Nazwisko i imię	Data doręczenia (dzień, miesiąc, rok) Podpis

*niepotrzebne skreślić

25-950 Kielce, ul. Stenikiewicza 76
tel. 041 366 10 41, fax 041 366 22 0
REG. 00016240, MIP 050 05 01 3

(oznaczenie organu kontroli)

Nr akt kontroli:

Karta nr 1

Protokół kontroli

W dniu2010 r. o godzinie inspektor/rzy:

Wiesław Lejzak spec. leg.

Sławomir Mikołajewicz spec. leg.

reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej
w Kielcach działający na podstawie i w zwołaniu nr z dnia
..... r. rozróżniał/eli kontrole:

(oznaczenie kontrolowanego - firma, siedziba i adres przedsiębiorcy)

numer NIP przedsiębiorcy:

miejsce przeprowadzenia kontroli: stacja paliw

Kontrola przeprowadzona w obecności:

- PERSOŃNIKA

Opis ustaleń kontroli

Po okazaniu legitymacji służbowych oraz upoważnienia do kontroli, m.....
zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 25.08.2006 r. o systemie monitorowania i
kontrolowania jakości paliw / Dz. U. nr. 169 poz. 1200 /, w obecności
..... stacji, zgodnie z rozporządzeniem Ministra
Gospodarki z dnia 01.09.2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i
biopaliw ciekłych /Dz. U. nr 147 poz. 1189 z 2009 r./ przystąpiono do pobrania próbek
benzyny Pb-95 oraz próbki kontrolnej tego paliwa.

Poprzedzając pobieranie próbek paliwa z dystrybutora, inspektor dokonujący pobierania
prób, dotknął metalowej obudowy odmierzacza paliw w celu odprowadzenia ładunków
elektrostatycznych, przeczyścił bawełnianą szmatką końcówkę pistoletu dystrybutora oraz
przepłukał instalację odmierzacza 4 litrami danego paliwa. Po przepłukaniu instalacji
dystrybutora, paliwo wiano ponownie do zbiornika stacji. Następnie inspektor wiał do
blaszanego, czystego, suchego i schłodzonego pojemnika 4 litry benzyny Pb-95 oraz do
pojemnika o pojemności 1 litra - 0,8 litra benzyny Pb-95.

(podpis kontrolowanego lub
osoby upoważnionej do
reprezentowania kontrolowanego)*

* Niepotrzebne skreślić

(podpis inspektora/ów
przeprowadzających kontrolę)

Za zgodność
z oryginałem

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT
INSPEKCJI HANDLOWEJ
25-950 Kielce, ul. Stenikiewicza 76
tel. 041 366 10 41, fax 041 366 22 0
REG. 00016240, MIP 050 05 01 3

Ciąg dalszy protokołu kontroli, nr akt kontroli [REDAKTED] Karta nr 2

W takiej samej ilości i przy zachowaniu tych samych procedur, pobrano również próbkę kontrolną tego paliwa. Pobierając próbki benzyny Pb-⁹⁵....., opisane wyżej czynności przeprowadzono z użyciem przystawki, w celu uniknięcia pienienia się paliwa, utraty lekkich frakcji oraz odprowadzenia powietrza z pojemników w trakcie napełniania ich benzyną.

Po wlewni paliwa i zamknięciu pojemników, odwrócono je do góry dnem na 30 sekund w celu sprawdzenia ich szczelności. Następnie po oznaczeniu próbek numerami identyfikacyjnymi, rodzajem pobranego paliwa oraz systemu w jakim ma być ono zbadane, na pojemniki 5-cio litrowe nałożono plomby ołowiane z odciskiem „WIIH 1 Kielce”, natomiast pojemniki jednolitrowe oklejono banderolą papierową z pieczęcią firmową Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach. Następnie próbki umieszczono w chłodziarce zainstalowanej w samochodzie, którym zostały przewiezione do laboratorium badawczego. Próbkę benzyny Pb-⁹⁵.....pobrano z partii litrów, znajdujących się w zbiorniku stacji.

Na okoliczność pobrania próbek, sporządzono protokół pobrania próbek paliw i próbek kontrolnych nr [REDAKTED] i protokół wewnętrzny, które załączono do akt sprawy.

OSTATNIA PROBA BIAZINY PB-95 DO
KONTROLI NA STACJI MIAŁA MIEJSCE
W DNI [REDAKTED] NA PODSTAWIE FAKTÓW
[REDAKTED] Z DANA [REDAKTED] W ILOŚCI
[REDAKTED] LITRÓW Z [REDAKTED] BAZA
PALIW [REDAKTED] W [REDAKTED]
NA STACJI PALIW BRAK BYŁO DOWODÓW
PROGNOZ, KTORE ZDEJANA PRZESŁANE
FAKSEM DO WIIH KIELCE
A JE DOKONANO WISPI DO KIELCKI
KONTROLI Z WIAPI NA 222 EKAK

[Handwritten signature]

(podpis kontrolowanego lub osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego)*

(podpis osoby (pracownika kontrolowanego lub świadka)*, w obecności której przeprowadzono kontrolę

(podpis inspektora/ów przeprowadzającego/ych kontrolę)

* Niepotrzebne skreślić.

Za zgodność z oryginałem

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT INSPEKCJI HANDLOWEJ
25-950 Kielce, ul. Sienkiewicza 7
tel. 041 366 19 41, fax 041 366 22
REG. 000136640 MIP 050.00.20.

Ciąg dalszy protokołu kontroli, nr akt kontroli: [REDACTED]

Karta nr 2

Wyniki analiz zostaną przekazane przedsiębiorcy po zakończeniu badań laboratoryjnych.

W toku kontroli sporządzono następujące odrębne protokoły:

-protokół pobrania próbek paliw [REDACTED]

-protokół pobrania próbek paliw wewnętrzny [REDACTED]

Inne załączniki:.....

Do treści protokołu kontrolowany uwag nie zgłasza/zgłasza*

Uwagi kontrolowanego/osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego* do protokołu kontroli/załączników*

Omówienie poprawek:

Na tym protokół zakończono i po osobistym odczytaniu podpisano w kontrolowanej placówce w dniu [REDACTED] o godzinie *12.35*...

Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

Kontrolowany / osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego* nie odmówił/omówił podpisania protokołu z powodu :

(podpis kontrolowanego lub reprezentowania kontrolowanego)*
osoby upoważnionej do

[REDACTED]
kontrolowanego (lub świadka)*
(podpis osoby (pracownika
w obecności której
przeprowadzono kontrolę)

[REDACTED]
przeprowadzających kontrolę)
podpis inspektora/ów

Pouczenie

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm) kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

Kwituję odbiór I egz. protokołu kontroli.....

(podpis kontrolowanego
lub osoby upoważnionej
do reprezentowania kontrolowanego)*

* Niepotrzebne skreślić

Za zgodność
z oryginałem

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT
INSPEKCJI HANDLOWEJ
25-950 Kielce / ul. Świdkiewicza 76
tel. 041 366 19 41 / fax 041 366 22 34
REG. 000136840 NIP 959-08-30-336

Zał. nr 7

Protokół pobrania próbek paliw nr [redacted]

WOJEWÓDZKI INSPEKTORIAT INSPEKCJI HANDLOWEJ
25-950 Kielce, ul. Świerkowińska 76
tel. 041 366 19 41, fax 041 368 22 34
SSC 0271365-10, NIP 950 08 20 336
(pieczęć urzędu wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej)

W dniu [redacted] o godz. 12:00 Sp. z o.o. [redacted]

(oznaczenie przedsiębiorcy lub rolnika wyznaczającego białalną ciekłą na wazy urztek, u którego pobrano próbki, wraz z podaniem adresu miejsca pobrania próbki)

nr identyfikacyjny przedsiębiorcy/rolnika [redacted] nr identyfikacyjny stacji/furtow [redacted] [redacted] do udziału w kontroli, nr dowodu tożsamości [redacted] r. [redacted]

działający na podstawie upoważnienia (ei) nr [redacted] z dnia [redacted]

Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach, pobral (li) do badań próbkę (i) następującego (ych) rodzaju (ów) paliwa:

Lp.	Rodzaj paliwa	Rodzaj próbki (próbka / próbka kontrolna)	Objętość próbki (w litrach)	Objętość partii paliwa, z której pobrano próbki (w litrach)	Próbki pobrano ze zbiornika / opakowania jednostkowego / z urządzenia służącego do dystrybucji	Informacje o pochodzeniu i jakości badanego paliwa
1	Pb-5x	Pb-5x	1,1	T40	z wysyphku	[redacted]
2	Pb-5x	Pb-5x	1,1			
3	Pb-5x	Pb-5x	0,81			
4	Pb-5x	Pb-5x	1,12			

Za zgodność z oryginałem [redacted]
25-950 Kielce, ul. Świerkowińska 76
tel. 041 366 19 41, fax 041 368 22 34
NIP 950 08 20 336

[redacted] (podpis kontrolującego przedsiębiorcy lub rolnika/przedstawiciela)
[redacted] (podpis inspektora (ów) wojewódzkiego (ych) protokół (ki))

ciąg dalszy str. 2

strona nr 2

Próbki paliw(a) pobrano w obecności [REDAKOWANE] Gospodarki z dn. 1.09.2009 r. w spr. sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Z. 2009 r. nr 147 poz. 1189)

pkt. 2/ Sposób pobierania próbek paliw z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa (dystrybutora, odmierzacza):

- końcówki przewodów wlewowych odmierzaczy dokładnie oczyszczono przy użyciu czystej, bawełnianej szmatki,
- końcówkę przewodu wlewowego odmierzacza, a w przypadku pobierania próbek benzynu silnikowych lub biopaliw stanowiących mieszankę benzynu silnikowych i bioetanolu, także przystawkę do pobierania próbek przepłukano co najmniej 4 litrami pobieranego paliwa. Paliwo to zlało do przygotowanego pojemnika,
- odpowiednią liczbę pojemników na próbki ustawiono obok odmierzacza,
- przed rozpoczęciem pobierania próbek spisanego wskaźnika ustawiono licznik paliwa na odmierzacza,
- pojemniki na próbki były schłodzone, czyste i suche,
- do pojemnika na próbki, a w przypadku pobierania próbek benzynu silnikowych lub biopaliw stanowiących mieszankę benzynu silnikowych i bioetanolu, do przystawki do pobierania próbek, umieszczonej w pozycji pionowej w pojemniku na próbki, wprowadzono końcówkę przewodu wlewowego odmierzacza,
- uruchomiono mechanizm pompujący paliwo,
- pojemnik na próbki napełniono maksymalnie czterema litrami paliwa, według wskazań licznika na odmierzacza, a po napełnieniu paliwem natychmiast zamknięto,
- pojemnik przeznaczony na próbki do badania przepływu par benzynu silnikowych o pojemności 1 litra wypełnia się próbką o objętości 70-80% tego pojemnika, a po napełnieniu paliwem natychmiast zamyka,
- szczelność zamkniętego pojemnika na próbki sprawdzono, odwracając go i trzymając w tej pozycji przez 30 sekund, nie stwierdzając nieszczelności.

Uwagi:

Omówienie poprawek Za zgodność
2 2

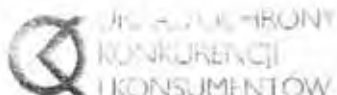
Kontrolowany przedsiębiorca lub rolnik/ przedstawiciel kontrolowanego¹⁾ odmówił podpisania protokołu z powołaniem [REDAKOWANE] INSPEKTORAT
[REDAKOWANE] 20-050 [REDAKOWANE]
[REDAKOWANE] tel. 241-366 19 41, fax 241-366 22 34
REG. 000136840, NIP 958-08-30-326

Na tym protokół zakończono i po osobistym odczytaniu podpisano w dniu [REDAKOWANE] 2010 r.

Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostawiono kontrolowanemu przedsiębiorcy lub rolnikowi/przedstawicielowi kontrolowanego¹⁾, a drugi załączono do akt kontroli.

[REDAKOWANE]
(podpis kontrolującego przedsiębiorcy lub rolnika/przedstawiciela)
¹⁾ niepotrzebnie skreślić

[REDAKOWANE]
(podpis inspektora (ów) pobierającego (y) próbki (ok)

Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw
i Produktów Chemii Gospodarczej z siedzibą w Bydgoszczy
85-605 Bydgoszcz, ul. Kasztanowa 57
Tel./Fax 52 3220179 e-mail: lbg@uokik.gov.pl

AB 773

PROTOKÓŁ Z BADAŃ Nr [REDAKTED] z dnia [REDAKTED]

Egzemplarz nr 2

Zleceniodawca : Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa

Wojewódzki Inspektorat IH pobierający próbkę do badań*: WIiH w Kielcach,
ul. Sienkiewicza 76 skr. 347, 25-950 Kielce

Zlecenie nr: [REDAKTED]

Rodzaj paliwa*: Benzyna Pb 95

Kod próbki*: [REDAKTED]

Zakres badań w ramach systemu*: europejskiego krajowego
Rodzaj próbki*: próbka podstawowa próbka kontrolna

*- dane pochodzące z etykiety na opakowaniu.

Data przyjęcia próbki do badań: [REDAKTED]

Nr ewidencyjny próbki: [REDAKTED]

Data zakończenia badania: [REDAKTED]

Protokół zawiera stron (y): [REDAKTED]

Lp.	Parametr oznaczany	Metoda badania	Jednostka	Wymagania jakościowe	Wynik badania ¹⁾	Tolerancja	Ocena spełnienia wymagań +/-	
1	2	3	4	5	6	7	8	
1	Badawcza liczba oktanowa	PN-EN ISO 5164:2007	-	min.95,0	93,9	≥95,0-0,4	-	
2	Motorowa liczba oktanowa	PN-EN ISO 5163: 2007	-	min. 85,0	84,2	≥85,0-0,5	-	
3	Zawartość siarki	PN-EN ISO 20846:2006	mg/kg	max. 10	9,0	≤10+1,6	+	
4	Prężność par	PN-EN ISO 13016-1:2009	kPa	2)	54,6	≥ 45,0-1,2 ≤ 60,0+1,3	+	
5	Gęstość w 15°C	PN-EN ISO 12185:2002	kg/m ³	720-775	755,3	≥720,0-0,3 ≤775,0+0,3	+	
6	Destylacja	PN-EN ISO 3405:2004	do temperatury 70°C odparowuje	%(V/V)	3)	28,3	≥20,0-3,7 ≤50,0+3,7	+
			do temperatury 100°C odparowuje	%(V/V)	46,0-71,0	52,4	≥46,0-4,9 ≤71,0+4,9	+
			do temperatury 150°C odparowuje	%(V/V)	min. 75,0	82,2	≥75,0-3,7	+
			Temperatura końca destylacji	°C	max. 210	264,8	≤210+6,2	-
			Pozostałość po destylacji	%(V/V)	max. 2	1,1	≤2,0	+

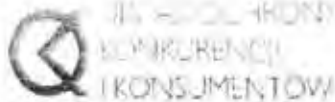
¹⁾ wyniki badań odnoszą się do badanej próbki
^{2), 3)}

Okres	²⁾ Prężność par	³⁾ Destylacja do 70°C
letni trwający od dnia 1 maja do dnia 30 września	45,0-60,0	20,0-50,0

Za zgodność z oryginałem

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT
INSPEKCJI HANDLOWEJ
25-950 Kielce, ul. Sienkiewicza 76
tel. 041 366 19 41 fax 041 366 22 34
REG. 000136840 NIP 959-08-20-336

Strona 1/2

Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw
i Produktów Chemii Gospodarczej z siedzibą w Bydgoszczy
85-605 Bydgoszcz, ul. Kasztanowa 57
Tel./Fax 52 3220179 e-mail: lbg@uokik.gov.pl

AB 773

PROTOKÓŁ Z BADAŃ Nr [REDAKTED] z dnia [REDAKTED]

Egzemplarz nr 2

Uwagi:

1. Destylacja automatyczna
2. Nie podano wyników oznaczania benzenu, tlenu oraz związków organicznych zawierających tlen z uwagi na przekroczenie zakresów norm PN-EN 12177:2003, PN-EN 13132:2005 dotyczących temperatury końca destylacji (powyżej 220°).
3. Nie podano wyników oznaczania zawartości węglowodorów typu olefinowego i aromatycznego z uwagi na brak możliwości określenia zawartości związków tlenowych.

Ocena wyników badania. Ocena wyników badania nie jest objęta zakresem akredytacji.

Po uwzględnieniu postanowień pkt. 9.3 normy PN-EN ISO 4259:2009 w zakresie badanych parametrów próbka paliwa **nie spełnia wymagań** Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 09.12.2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych ze względu na: **zaniżenie badawczej liczby oktanowej, zaniżenie motorowej liczby oktanowej, zawiżenie temperatury końca destylacji.**

Protokół zawiera 0 Załączników

Uwagi:

Bez pisemnej zgody Laboratorium niniejszy Protokół nie może być powielany inaczej, jak tylko w całości. Dane dotyczące tolerancji pomiarów zawierają normy na metody badań.

Przygotował:
Barbara Pawlaczyk
Zatwierdził:
Grażyna Górecka

Uwaga:

Zgodnie z art. 25 ust. 3 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169 poz. 1200), kontrolujący ma prawo odnieść wyniki badań pobranej próbki do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku z którego pochodzi próbka.

*Za zgodność
z oryginałem*

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT
INSPEKCJI HANDLOWEJ
25-950/Kielce, ul. Sienkiewicza 76
tel. 041 366 19 41, fax 041 366 22 34
REG. 000136640-NIP 959-03-20-386

Kielce

Data wysłania 24.08.10
Podpis wysyłającego

Prokuratura Rejonowa
ul. A. Wardyńskiego 15 c
27-400 Ostrowiec Świętokrzyski

POLECONY

Za zwrótnym poświadczaniem odbioru

Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Kielcach działając na podstawie art.304§2 Kodeksu postępowania karnego zawiadamia o powzięciu uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa polegającego na :

wprowadzeniu do obrotu przez [redacted]
Sp. z o.o ul. [redacted]
[redacted] paliwa niezgodnego z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 09 grudnia 2008 roku w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. Nr 221, poz. 1441) z uwagi na nie spełnianie wymagań jakościowych badanego paliwa tj. naruszenia art. 7 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200).

UZASADNIENIE

W dniach: [redacted] oraz [redacted] inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach przeprowadzili czynności kontrolne na stacji paliw [redacted] Sp. z o.o. w [redacted] stanowiącej własność [redacted] Sp. z o.o. w [redacted]

W toku postępowania kontrolnego pobrano do badań laboratoryjnych próbki podstawowe i kontrolne benzyny PB- 95. Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej z siedzibą w Bydgoszczy ul. Kasztanowa 57 oceniło, iż po uwzględnieniu postanowień pkt 9.3 normy PN-EN ISO 4259:2009 w zakresie badanych parametrów próbka paliwa nie spełnia wymagań Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 09.12.2008. roku w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych ze względu na zaniżenie badawczej liczby oktanowej, zaniżenie motorowej liczby oktanowej, zawyżenie temperatury końca destylacji.

Z uwagi na to, iż w okresie między pierwszymi a kolejnym pobieraniem prób paliwa w dniu [redacted] – miały miejsce 4 dostawy benzyny PB-95- ponownie pobrano do badań laboratoryjnych próbkę produktu i próbkę kontrolną rozpoczynając nową kontrolę pod numerem [redacted] Jednocześnie w dniu [redacted] Inspekcja Handlowa w Kielcach

Za zgodność
z oryginałem

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT
INSPEKCJI HANDLOWEJ
25-950 Kielce, ul. Sienkiewicza 76
tel. 041 366 19 41, fax 041 366 22 34
REG. 000138641 NIP 929-00-610-286

postanowieniem zabezpieczyła i wstrzymała obrót handlowy 1974 litrów benzyny Pb-95 znajdującej się w zbiorniku stacji paliw [redacted] Sp. z o.o. w [redacted]

Kolejne badania w w/w Specjalistycznym Laboratorium wykazały, iż tym razem poddana badaniu, próbka podstawowa paliwa PB-95 spełnia wymagania Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 09.12.2008. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. Tym samym Inspekcja Handlowa postanowieniem uchyliła zabezpieczenie i wstrzymanie obrotu handlowego benzyny PB- 95.

Powyższe ustalenia dają podstawę do stwierdzenia, iż doszło do naruszenia art. 7 ustawy z dnia 25.08.2006. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz.1200 ze zm.)

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny WIIH w Kielcach przesyła zebrany materiał dowodowy, celem wszczęcia i przeprowadzenia postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie, prosząc jednocześnie o poinformowanie o wyniku postępowania.

Z up. Świętokrzyskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej
mgr *Mikolaj Gebki*
Z up. Świętokrzyskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Załączniki:

1. protokół kontroli [redacted]
2. protokół kontroli [redacted]
3. protokół z badań laboratoryjnych z dnia [redacted]
4. protokół z badań laboratoryjnych z dnia [redacted]
5. postanowienie WIIH z dnia [redacted]
6. postanowienie WIIH z dnia [redacted]

Za zgodn[redacted]
z oryginał[redacted]

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT
INSPEKCJI HANDLOWEJ
25-950 Kielce, ul. Siemkiewicza 76
tel. 041 366 19 41, fax 041 366 22 34
REG. 000136640, NIP 858-08-30-330

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

SEKRETARIAT
Wpłynęło dn. [REDACTED]
L.dz. [REDACTED]

DIH [REDACTED]

Warszawa, dn. [REDACTED]

DECYZJA DIH - [REDACTED]

Ná podstawie art. 24 ust. 1, 4 i 5 w zwiázku z art. 12 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie zobowiązania kontrolowanego do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki benzyny bezołowiowej 95, niespełniającej wymagań jakościowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę [REDACTED] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDACTED] do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 867,20 zł (słownie: osiemset sześćdziesiąt siedem złotych dwadzieścia groszy), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze [REDACTED]

Uzasadnienie

Pismem z dnia 5 sierpnia 2010 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół kontroli wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw w [REDACTED] [REDACTED] należącej do [REDACTED] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDACTED]. W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu [REDACTED] na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 540 litrów próbki benzyny bezołowiowej 95, próbkę podstawową o numerze [REDACTED] próbkę kontrolną o numerze [REDACTED] w ilości 4 i 0,8 litra każda (protokół pobrania próbek paliw nr [REDACTED]).

Następnie inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu [REDACTED] r. przekazali próbkę benzyny bezołowiowej 95 do Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu

Zapiski: 02.11.2010 Polbznk
455-001 867,20 200

Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy, na podstawie protokołu przyjęcia próbki nr [REDAKTOWANE]

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez ww. akredytowane, niezależne laboratorium (protokół z badań nr [REDAKTOWANE] wykazały, że oferowana w dniu kontroli benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki [REDAKTOWANE] nie spełnia wymagań jakościowych określonych w §1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. Nr 221, poz. 1441), zwanym dalej rozporządzeniem, z uwagi na :

- zaniżoną badawczą liczbę oktanową, która wyniosła 93,9, przy wymaganiach jakościowych min. 95,0;
- zaniżoną motorową liczbę oktanową, która wyniosła 84,2, przy wymaganiach jakościowych min. 85,0;
- zawyżoną temperaturę końca destylacji, która wyniosła 264,8 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu [REDAKTOWANE] na stacji paliw w [REDAKTOWANE] przy [REDAKTOWANE] należącej do [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zapoznali przedsiębiorcę z wynikami ww. badań laboratoryjnych oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej. Kontrolowany nie złożył wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy, zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), pismem z dnia 8 września 2010 r., powiadomił przedsiębiorcę [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTOWANE] jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki benzyny bezołowiowej 95 oraz zobowiązania przedsiębiorcy do jej uiszczenia na rachunek UOKiK. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje mu, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w

trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca ██████████ Sp. z o.o. z siedzibą w ██████████ wprowadził do obrotu benzynę bezołowiową 95 niespełniającą wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, wydanym na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że pobrana w dniu ██████████ r. próbka benzyny bezołowiowej 95 ██████████ nie spełniała wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na :

- zaniżoną badawczą liczbę oktanową, która wyniosła 93,9, przy wymaganiach jakościowych min. 95,0;
- zaniżoną motorową liczbę oktanową, która wyniosła 84,2, przy wymaganiach jakościowych min. 85,0;
- zawyżoną temperaturę końca destylacji, która wyniosła 264,8 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Stosownie do postanowień art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

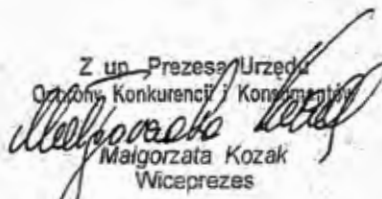
W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zobowiązał przedsiębiorcę [REDAKTOWANO] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTOWANO] do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki benzyny bezołowiowej 95 [REDAKTOWANO], w wysokości 867,20 zł. Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie sporządzonego w dniu [REDAKTOWANO] r. przez Dyrektora Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy, zestawienia kosztów wykonanych badań próbki benzyny bezołowiowej 95 [REDAKTOWANO] zgodnie z protokołem z badań numer [REDAKTOWANO]

Na podstawie art. 24 ust. 5 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 2 § 2 i 47 § 1 Ordynacji podatkowej (j.t. Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), przedsiębiorca [REDAKTOWANO] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTOWANO] jest zobowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.

I. Prawa kontrolowanego.

Kontrolowanemu przedsiębiorcy przysługują prawa do:

- 1) zapoznania się z legitymacją służbową inspektora (art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 976 z późn. zm. – zwanej dalej „uosmkjp”);
- 2) otrzymania 1 egzemplarza upoważnienia do przeprowadzenia kontroli (art. 16 ust. 1 uosmkjp); upoważnienie, które nie spełnia wymagań określonych w przepisach prawa, nie stanowi podstawy do przeprowadzenia kontroli (art. 79a ust. 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 z późn. zm. - zwanej dalej „SDG” w związku z art. 16 ust. 2 uosmkjp);
zmiana osób upoważnionych do wykonania kontroli, zakresu przedmiotowego kontroli oraz miejsca wykonywania czynności kontrolnych wymaga każdorazowo wydania odrębnego upoważnienia; zmiany te nie mogą prowadzić do wydłużenia przewidywanego wcześniej terminu zakończenia kontroli (art. 79a ust. 5 SDG);
- 3) czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym obecności przy czynnościach kontrolnych (osobistej lub za pośrednictwem osoby pisemnie upoważnionej do reprezentowania go w trakcie kontroli, w szczególności w czasie jego nieobecności) - art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, (Dz. U. 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm., zwanej dalej „KPA”), oraz art. 80 ust. 1 i 3 SDG i art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. 2001 r., Nr 4, poz. 25 z późn. zm.- zwanej dalej „ustawą o IH”),
- 4) składania w toku postępowania wniosków dowodowych (art. 78 § 1 KPA),
- 5) przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów (art. 73 KPA),
- 6) zapoznania się z zebranymi materiałami dowodowym (w tym protokołem kontroli i innymi protokołami) i wypowiedzenia się co do nich przed wydaniem decyzji i przed przedstawieniem protokołu kontroli do podpisu (art. 79 § 2 KPA i art. 20 ust. 2 ustawy o IH),
- 7) wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub na piśmie w terminie 7 dni od dnia przedstawienia tego protokołu do podpisu (art. 20 ust. 2 ustawy o IH),
- 8) złożenia wniosku o zbadanie pobranej w toku kontroli próbki kontrolnej produktu (art. 22 ust. 4 uosmkjp),
- 9) złożenia odwołania od wydanych przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 1 i 2 KPA i art. 129 § 1 i 2 KPA),
- 10) złożenia zażalenia na wydane przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej postanowienie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia; zażalenie przysługuje tylko w przypadkach określonych wprost w przepisach prawa (art. 141 KPA); na postanowienie w przedmiocie rozpatrzenia sprzeciwu przedsiębiorcy wobec podjęcia i wykonywania przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej czynności z naruszeniem przepisów art. 79-79b, art. 80 ust. 1 i 2, art. 82 ust. 1 oraz art. 83 ust. 1 i 2 SDG zażalenie przysługuje w terminie 3 dni od dnia otrzymania postanowienia;
- 11) złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dotyczącej zobowiązania kontrolowanego przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa niespełniającego wymagań jakościowych, w terminie 14 dni od doręczenia decyzji;
- 12) złożenia w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji albo postanowienia wniosku o ich uzupełnienie co do rozstrzygnięcia, bądź co do prawa złożenia odwołania albo zażalenia oraz sprostowania zamieszczonego w rozstrzygnięciu pouczenia w tych kwestiach (art. 111 KPA),
- 13) złożenia żądania sprostowania w drodze postanowienia błędów pisarskich i rachunkowych oraz innych oczywistych omyłek w decyzji albo postanowieniu (art. 113 § 1 KPA);
- 14) złożenia żądania wyjaśnienia w drodze postanowienia wątpliwości co do treści decyzji albo postanowienia (art. 113 § 2 KPA);

- 15) odszkodowania za szkodę poniesioną na skutek przeprowadzenia czynności kontrolnych z naruszeniem przepisów prawa w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy; dochodzenie ww. roszczenia następuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach prawa cywilnego (art. 77 ust. 4 i 5 SDG);
- 16) wniesienia sprzeciwu wobec podjęcia i wykonywania przez organy kontroli czynności z naruszeniem przepisów SDG dotyczących:
 - a) zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli,
 - b) warunków wykonywania przez pracowników organu kontroli czynności kontrolnych, wykonywania czynności kontrolnych w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej,
 - c) prawa do uzyskania informacji o prawach i obowiązkach w trakcie kontroli, w przypadku wszczęcia kontroli na podstawie legitymacji służbowej,
 - d) prawa do obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej przy dokonywaniu czynności kontrolnych oraz przypadków, w których uprawnienie to nie ma zastosowania,
 - e) podejmowania i prowadzenia równocześnie u przedsiębiorcy nie więcej niż jednej kontroli jego działalności, z wyjątkami określonymi w SDG,
 - f) limitów czasu trwania kontroli, które nie mogą przekraczać (z wyjątkami określonymi w SDG):
 - w odniesieniu do mikroprzedsiębiorców – 12 dni roboczych;
 - w odniesieniu do małych przedsiębiorców – 18 dni roboczych;
 - w odniesieniu do średnich przedsiębiorców – 24 dni roboczych;
 - w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorców – 48 dni roboczych;

sprzeciw przedsiębiorca wnosi na piśmie do organu podejmującego i wykonującego kontrolę, w terminie 3 dni roboczych od dnia wszczęcia kontroli przez organ kontroli; wniesienie sprzeciwu powoduje wstrzymanie czynności kontrolnych od chwili doręczenia kontrolującemu zawiadomienia do czasu rozpatrzenia sprzeciwu; organ przeprowadzający kontrolę ma 3 dni robocze na rozpatrzenie sprzeciwu i wydanie postanowienia; jeśli od postanowienia zostanie wniesione zażalenie, następuje dalsze wstrzymanie czynności kontrolnych; w przypadku wydania postanowienia o kontynuowaniu czynności kontrolnych lub postanowienia utrzymującego w mocy postanowienie organu I instancji, kontrolę można prowadzić od dnia, w którym doręczono kontrolowanemu odpowiednio postanowienie organu I albo II instancji.

Przepisów art. 79, art. 82 ust. 1 i art. 83 ust. 1 SDG nie stosuje się do kontroli wszczętej w toku postępowania prowadzonego w wyniku złożenia wniosku przez przedsiębiorcę we własnej sprawie, na podstawie przepisów odrębnych ustaw oraz bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego (art. 84b SDG).

II. Obowiązki kontrolowanego.

Kontrolowany przedsiębiorca jest obowiązany do:

- 1) pisemnego wskazania osoby upoważnionej do reprezentowania go w trakcie kontroli, w szczególności w czasie jego nieobecności (art. 80 ust. 3 SDG);
- 2) prowadzenia i przechowywania w swojej siedzibie: książki kontroli oraz upoważnień do przeprowadzania kontroli, a także protokołów kontroli; książka kontroli może mieć formę zbioru dokumentów; książka kontroli służy przedsiębiorcy do dokumentowania liczby i czasu trwania kontroli jego działalności art. 81 ust. 1 SDG;
- 3) książka kontroli może być prowadzona także w formie elektronicznej; przedsiębiorca, który prowadzi książkę kontroli w formie elektronicznej, dokonuje wpisów oraz aktualizacji danych zawartych w książce kontroli; domniemywa się, że dane zawarte w książce kontroli prowadzonej w formie elektronicznej znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez przedsiębiorcę (art. 81 ust. 1a SDG);
- 4) w przypadku wszczęcia kontroli, przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie okazać kontrolującemu książkę kontroli albo kopie odpowiednich jej fragmentów lub wydruki z systemu informatycznego, w którym prowadzona jest książka kontroli, poświadczone przez niego za zgodność z wpisem w książce kontroli; przedsiębiorca jest zwolniony z okazania książki kontroli, jeżeli jej okazanie jest niemożliwe, ze względu na udostępnienie jej

- innemu organowi kontroli; w takim przypadku przedsiębiorca okazuje książkę kontroli w siedzibie organu kontroli w terminie 3 dni roboczych od dnia zwrotu tej książki przez organ kontroli (art. 81a SDG);
- 5) umożliwienia inspektorowi dokonania czynności kontrolnych (art. 16 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12 ustawy o IH);, a w szczególności
 - a) badania akt, dokumentów, ewidencji i informacji w zakresie objętym kontrolą,
 - b) dokonywania oględzin terenów, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych, produktów i innych rzeczy w zakresie objętym kontrolą,
 - c) badania przebiegu określonych czynności,
 - d) legitymowania osób w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli,
 - e) zasięgania opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli,
 - f) przesłuchania przez inspektora osób w charakterze strony, świadka lub biegłego, jeżeli jest to niezbędne dla wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy,
 - g) zabezpieczania dowodów, produktów, pomieszczeń i środków przewozowych,
 - h) nieodpłatnego pobrania próbek produktów do badań,
 - i) zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym kontrolą;
 - 4) niezwłocznego usunięcia, na żądanie inspektora, uchybień porządkowych i organizacyjnych (art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy o IH);
 - 5) udzielenia, na żądanie inspektora, w wyznaczonym terminie pisemnych i ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli (art. 16 ust. 1 pkt. 6 ustawy o IH);
 - 6) sporządzenia, na żądanie inspektora, niezbędnych kopii oraz urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym (art. 16 ust. 1 pkt. 1 ustawy o IH);
 - 7) potwierdzenia zgodności z oryginałami akt, dokumentów, ewidencji i informacji (art. 16 ust. 3 ustawy o IH);
 - 8) udostępnienia, na żądanie inspektora, posiadanych produktów lub dokumentów objętych zakresem kontroli przeprowadzanej u innego przedsiębiorcy oraz umożliwienia pobrania próbek produktów do badań (art. 16a ustawy o IH);
 - 9) umożliwienia inspektorowi wstępu oraz ponuszania się w obiektach, pomieszczeniach i na terenie jednostki kontrolowanej za okazaniem legitymacji służbowej, bez obowiązku uzyskania przez inspektora przepustki przewidzianej w regulaminie wewnętrznym oraz bez przeprowadzenia rewizji osobistej inspektora (art. 17 ust. 1 ustawy o IH);
 - 10) natychmiastowego wykonania decyzji wydanych przez inspektora w toku kontroli (art. 18 ust. 3 ustawy o IH);
 - 11) umożliwienia pracownikom Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyznaczonym przez Prezesa Urzędu nadzorowania kontroli przeprowadzanych na terenie kraju w celu sprawdzenia ich prawidłowości (art. 22a ust. 1 ustawy o IH);
 - 12) uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań określonych uosmkjp (art. 24 ust. 1 uosmkjp);
 - 13) poinformowania wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, w wyznaczonym terminie, o sposobie wykonania zarządzenia pokontrolnego (art. 32 ustawy o IH);
 - 14) poinformowania wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, w wyznaczonym terminie, o sposobie wykonania zawartych w wystąpieniu pokontrolnym wniosków o usunięcie stwierdzonych uchybień (art. 33 ustawy o IH);
 - 15) umożliwienia organowi kontroli przeprowadzenia powtórnej kontroli, w tym samym zakresie, w danym roku kalendarzowym, jeżeli wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie przepisów prawa; czas trwania takiej powtórnej kontroli nie może przekroczyć 7 dni i nie wlicza się go do limitu czasowego (art. 83 ust. 4 SDG).

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
25-950 Kielce, ul. Sienkiewicza 76
tel. 041 366 19 41, fax 041 366 22 34
REG 000136840, NIP 359-08-30-186

Kielce dnia [REDAKTOWANO] r.

[REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO]

Postanowienie

Na podstawie art.1 ust. 3, art. 5 ust.2, art. 26 ust 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej /Dz. U. z 2001 r. nr 4 poz. 25 ze zm./, art. 15 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw /Dz. U. nr 169 poz. 1200/ oraz art.123 § 1 Kpa działając z upoważnienia Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, specjalista Wiesław Lejzak leg. 9/SW/03 postanawia:
zabezpieczyć i wstrzymać obrót handlowy 1974 litrów benzyny Pb-95 znajdującej się w zbiorniku stacji paliw [REDAKTOWANO] sp. z o.o. w [REDAKTOWANO]

Uzasadnienie

W dniu [REDAKTOWANO] r. podczas czynności kontrolnych pobrano w stacji paliw „ENERKO” w Ćmielowie ul. Sandomierska, próbkę benzyny Pb-95 znajdującej się w sprzedaży tej stacji i poddano badaniom laboratoryjnym w zakresie spełnienia wymaganych parametrów jakościowych wyszczególnionych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 09.12.2008 r. w spr. wymagań jakościowych dla paliw ciekłych /Dz. U. Nr 221 poz. 1441/. Z protokołu badań nr [REDAKTOWANO] sporządzonego przez akredytowane Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy ul. Kasztanowa 57, które wykonywało to badanie wynika, że benzyna Pb-95 ze stacji paliw w Ćmińsku ul. Sandomierska **nie spełnia wymagań jakościowych z uwagi na :**

- **zaniżenie badawczej liczby oktanowej, która wynosiła 93,9 – powinna wynosić minimum 95,0, a przy zastosowaniu tolerancji $\geq 95,0-0,4$**
- **zaniżenie motorowej liczby oktanowej, która wynosiła 84,2 – powinna wynosić minimum 85,0, a przy zastosowaniu tolerancji $\geq 85,0-0,5$**
- **zawyżenie temperatury końca destylacji, która wynosiła 264,8°C – powinna wynosić maximum 210 °C, a przy zastosowaniu tolerancji $\leq 210+6,2$ °C.**

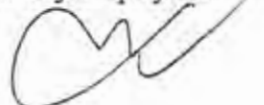
Powyższe jest niezgodne z art. 7 ustawy z dnia 25.08.2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw /Dz. U. Nr 169 poz. 1200 ze zm./.

Wydanie powyższego postanowienia jest konieczne ze względu na interes konsumentów oraz negatywne skutki oddziaływania takiego paliwa na zdrowie i środowisko, a także na nie spełnienie przez badaną benzynę Pb-95 wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 09.12. 2008 r. w spr. wymagań jakościowych dla paliw ciekłych /Dz. U. Nr 221 poz. 1441/

Sprzedaż benzyny Pb-95 wstrzymano przy stanie licznika 499627,3.

Z up. Świętokrzyskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach
Wiesław Lejzak specjalista

ZA ZGODNOŚCIĄ
Z ORYGINAŁU

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

Warszawa: [REDACTED]

DPE-451-[REDACTED]

ZAWIADOMIENIE

Na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700) i art. 23 ust. 2 pkt 13 w związku z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708 i Nr 158, poz. 1123, Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790, Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530),

zawiadamiam

o wszczęciu z urzędu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki postępowania w sprawie **wymierzenia kary pieniężnej** Przedsiębiorcy – [REDACTED] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą [REDACTED] przy [REDACTED] posiadającemu numer identyfikacji podatkowej NIP: [REDACTED] w związku z możliwością naruszenia przez przedsiębiorcę warunku 2.2.3. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją z [REDACTED] r. Nr OPC, [REDACTED]

Departament Przedsiębiorstw Energetycznych w Urzędzie Regulacji Energetyki

ul. Chłodna 64, 00-872 Warszawa

tel.: (+48 22) 66 16 306, 66 16 238 faks: (+48 22) 66 16 319, e-mail: dpe@ure.gov.pl

<http://www.ure.gov.pl>

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z [REDAKTOWANO] r. znak: DIH-[REDAKTOWANO] poinformował Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, iż [REDAKTOWANO] r., w toku przeprowadzonych czynności kontrolnych w stacji paliw w [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO] której właścicielem jest [REDAKTOWANO] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO] stwierdzono nieprawidłowości polegające na oferowaniu do sprzedaży przez Przedsiębiorcę benzyny silnikowej bezołowiowej Pb-95, nie spełniającej wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2008 r. Nr 221, poz. 1441).

W dniu kontroli Inspektorzy Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki benzyny silnikowej bezołowiowej Pb-95 (za protokołem pobrania [REDAKTOWANO]) które przekazano następnie do Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy, celem zbadania jej jakości. Z protokołu przeprowadzonych badań Nr [REDAKTOWANO] z [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] r. wynika, że badane paliwo, tj. benzyna silnikowa bezołowiowa Pb-95 nie spełnia wymagań jakościowych określonych w powyższym rozporządzeniu, z uwagi na:

- niższą od wymaganej badawczą liczbę oktanową RON,
- niższą od wymaganej motorową liczbę oktanową MON,
- wyższą od dopuszczonej wartość temperatury końca destylacji.

Jak wskazuje powyższy protokół z badań w badanej próbce **badawcza liczba oktanowa (RON)** wyniosła 93,9, gdzie minimalna zawartość, przy uwzględnieniu tolerancji wynikającej z metody badawczej powinna wynieść 94,6.

Motorowa liczba oktanowa (MON) wyniosła 84,2 gdzie minimalna zawartość, przy uwzględnieniu tolerancji wynikającej z metody badawczej powinna wynosić 84,5. Natomiast **temperatura końca destylacji** wyniosła 264,8°C, gdzie jej maksymalna wartość tego parametru przy uwzględnieniu tolerancji wynikającej z metody badawczej powinna wynieść 216,2 °C.

Oznacza to, że niezgodności parametrów benzyny silnikowej PB-95 z obowiązującymi normami wyniosły:

- w badawczej liczby oktanowej (RON) - zaniżenie o 0,7 %,

3. Materiały poglądowe uzyskane z Urzędu Regulacji Energetyki

- w motorowej liczbie oktanowej (MON) - zniżenie o 0,3%,
- temperatura końca destylacji - zawyżenie o 22,4%.

Warunek 2.2.3. koncesji Nr OPC/ [REDAKTOWANE] z [REDAKTOWANE] r. udzielonej Przedsiębiorcy - [REDAKTOWANE] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [REDAKTOWANE] przy [REDAKTOWANE] stanowi, iż *Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikających z zawartych umów.*

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

W związku z powyższym, mając na uwadze dyspozycję art. 50, art. 77 § 1 i art. 78 Kodeksu postępowania administracyjnego, wzywam Przedsiębiorcę **w terminie 7 dni** licząc od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia, o przesłanie uwierzytelnionych kopii dokumentów oraz wyjaśnień, mających związek z zaistniałą sytuacją. Ponadto wzywam Przedsiębiorcę do nadesłania, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, informacji i dokumentów dotyczących:

1. ogólnej sytuacji finansowej Przedsiębiorcy,
2. osiągniętych przychodów i dochodów przedsiębiorcy, uzyskanych z działalności gospodarczej ogółem w 2010 roku (bilans + rachunek zysków i strat),
3. przychodów i dochodów z działalności koncesjonowanej w zakresie paliw ciekłych w roku 2010.

Z aktami sprawy można się zapoznać w Departamencie Przedsiębiorstw Energetycznych Urzędu Regulacji Energetyki w Warszawie, przy ulicy Chłodnej 64, pok. 314, od poniedziałku do piątku w godz. 9 - 15.

z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

~~ZASTĘPCA DYREKTORA~~
Departamentu Przedsiębiorstw Energetycznych

Marek Zawiska

Otrzymuje:

[REDAKTOWANE]

SPECIALISTA p.o. NACZELNIKA WYDZIAŁU

Elżbieta Rutkowska
17.01.2011

Maciej BećnarSKI
17.01.2011

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Warszawa

DPE-451

ZAWIADOMIENIE O ZAKOŃCZENIU POSTĘPOWANIA DOWODOWEGO

Na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) w związku z art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.),

zawiadamiam

o zakończeniu postępowania dowodowego prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy - [REDAKTED] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [REDAKTED] przy ul. [REDAKTED] posiadającemu numer identyfikacji podatkowej NIP: [REDAKTED] w związku z możliwością naruszenia przez przedsiębiorcę warunku 2.2.3. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją z [REDAKTED] r. Nr OPC [REDAKTED]

Departament Przedsiębiorstw Energetycznych w Urzędzie Regulacji Energetyki
ul. Chłodna 64, 00-872 Warszawa
tel.: (+48 22) 66 16 306, 66 16 238 faks: (+48 22) 66 16 319, e-mail: dpe@ure.gov.pl
<http://www.ure.gov.pl>

Koncesjonariusz może zapoznać się z zebranych przez tut. Urząd materiałem dowodowym i złożyć ewentualne dodatkowe uwagi i wyjaśnienia w Departamencie Przedsiębiorstw Energetycznych Urzędu Regulacji Energetyki przy ulicy Chłodnej 64 w Warszawie, w pok. 314 w godz. 9 - 15, w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia.

W korespondencji kierowanej do Urzędu Regulacji Energetyki proszę o powołanie się na numer niniejszego pisma.

Jednocześnie, na podstawie art. 36 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) zawiadamiam o niezakończeniu w terminie, przewidzianym w art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej w związku z możliwością naruszenia warunków koncesji. Zwłoka w załatwianiu sprawy spowodowana jest koniecznością analizy zebranego materiału dowodowego.

Jednocześnie informuję, iż wyznaczam nowy termin do zakończenia postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie do dnia 26 lipca 2011 r.

z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Przedsiębiorstw Energetycznych

Marek Zawisko

Otrzymało:

[Redacted]

SPECJALISTA

Eżbieta Rutkowska
27.05.2011

P.O. NACZELNIK WYDZIAŁU

Marek Zawisko
31.05.2011

Warszawa, [REDACTED] r.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
DPE-451-[REDACTED]

DECYZJA

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 56 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 56 ust. 3 i 6 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708 i Nr 158, poz. 1123, Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790, Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586 i Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622),

po przeprowadzeniu

postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy – [REDACTED] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [REDACTED] przy [REDACTED] posiadającemu numer identyfikacji podatkowej NIP: [REDACTED]

orzekam,

1. że Przedsiębiorca - [REDAKTED] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [REDAKTED] przy [REDAKTED] posiadający numer identyfikacji podatkowej NIP: [REDAKTED] naruszył warunek 2.2.3. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją z 25 listopada 2009 r. Nr OPC, [REDAKTED]
2. za działania opisane w pkt 1 wymierzam przedsiębiorcy - [REDAKTED] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [REDAKTED] przy ul. [REDAKTED] karę pieniężną w wysokości 36 000 złotych (słownie: trzydzieści sześć tysięcy złotych), co stanowi 0,39 % przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego przez niego w roku 2010 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z [REDAKTED] r. Nr OPC [REDAKTED] udzieliłem koncesji na obrót paliwami ciekłymi przedsiębiorcy - [REDAKTED] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [REDAKTED] przy ul. [REDAKTED] (zwanemu dalej „Przedsiębiorcą”), na okres od [REDAKTED] 2009 r. do [REDAKTED] 2014 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z [REDAKTED] r. znak: DIH [REDAKTED] poinformował Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, iż [REDAKTED] r., w toku przeprowadzonych czynności kontrolnych w stacji paliw w [REDAKTED] przy ul. [REDAKTED] której właścicielem jest [REDAKTED] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTED] przy ul. [REDAKTED] stwierdzono nieprawidłowości polegające na oferowaniu do sprzedaży przez Przedsiębiorcę benzyny silnikowej bezołowiowej Pb-95, nie spełniającej wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2008 r. Nr 221, poz. 1441).

W dniu kontroli Inspektorzy Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki benzyny silnikowej bezołowiowej Pb-95 (za protokołem pobrania [REDAKTED] które przekazano następnie do Specjalistycznego

Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy, celem zbadania jej jakości. Z protokołu przeprowadzonych badań Nr [REDAKTOWANE] z [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] wynika, że badane paliwo, tj. benzyna silnikowa bezołowiowa Pb-95 nie spełnia wymagań jakościowych określonych w powyższym rozporządzeniu, z uwagi na:

- niższą od wymaganej badawczą liczbę oktanową RON,
- niższą od wymaganej motorową liczbę oktanową MON,
- wyższą od dopuszczonej wartość temperatury końca destylacji.

Jak wskazuje powyższy protokół z badań w badanej próbce **badawcza liczba oktanowa (RON)** wyniosła 93,9, gdzie minimalna zawartość, przy uwzględnieniu tolerancji wynikającej z metody badawczej powinna wynieść 94,6.

Motorowa liczba oktanowa (MON) wyniosła 84,2 gdzie minimalna zawartość, przy uwzględnieniu tolerancji wynikającej z metody badawczej powinna wynosić 84,5. Natomiast **temperatura końca destylacji** wyniosła 264,8°C, gdzie jej maksymalna wartość tego parametru przy uwzględnieniu tolerancji wynikającej z metody badawczej powinna wynieść 216,2 °C.

Oznacza to, że niezgodności parametrów benzyny silnikowej Pb-95 z obowiązującymi normami wyniosły:

- w badawczej liczbie oktanowej (RON) - zniżenie o 0,7 %,
- w motorowej liczbie oktanowej (MON) - zniżenie o 0,3%,
- temperatura końca destylacji - zawyżenie o 22,4%.

Jednocześnie, z uwagi na wyniki badań jakości benzyny bezołowiowej Pb-95, Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej [REDAKTOWANE] r. dokonał ponownego pobrania ze stacji paliw w [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE] próbek benzyny bezołowiowej Pb-95 do kontroli. Jednocześnie ustalono, że od daty zakończenia kontroli, tj. [REDAKTOWANE] r. do ponownego przybycia kontrolerów na ww. stację miały miejsce 4 dostawy benzyny Pb-95. Protokół z przeprowadzonych badań próbki pobranej [REDAKTOWANE] r. przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy Nr [REDAKTOWANE] z [REDAKTOWANE] r. wykazał, że paliwo po „dolewkach” spełnia wymagania jakościowe.

Warunek 2.2.3. koncesji Nr OPC/ [REDAKTOWANE] z [REDAKTOWANE] r. udzielonej Przedsiębiorcy - [REDAKTOWANE] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE] stanowi, iż *Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikających z zawartych umów.*

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

W związku z powyższym, [REDAKTOWANE] r. pismem Nr [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] zawiadomiłem Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z możliwością naruszenia warunku 2.2.3. koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Ponadto mając na uwadze dyspozycję art. 50, art. 77 § 1 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, wezwałem do złożenia szczegółowych wyjaśnień w tej sprawie, wniosków dowodowych oraz przesłanie uwierzytelnionych kopii dokumentów mających związek z możliwością naruszenia warunku 2.2.3. koncesji, w terminie 7 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. Przedsiębiorca został również wezwany do nadesłania informacji o swojej sytuacji finansowej, przychodach i dochodach z działalności gospodarczej osiągniętych w roku 2010 oraz przychodach i dochodach z działalności koncesjonowanej osiągniętych w roku 2010.

W odpowiedzi [REDAKTOWANE] wpłynęły wyjaśnienia Przedsiębiorcy z których wynika, że zakwestionowana partia paliwa pochodzi z Bazy Paliw [REDAKTOWANE]. Przywieziona została przez kierowcę w komorze cysterny, w której wcześniej przewoził olej napędowy. Spowodowało to zmieszanie się pozostających w układzie wydawczym tej komory ok. 7 litrów oleju napędowego z transportowaną benzyną bezołowiową Pb-95, a tym samym zmianę parametrów jakościowych. Przedsiębiorca wyjaśnił również, że *przyczyną zaistniałej sytuacji był ludzki błąd kierowcy.* Ponadto Przedsiębiorca wniósł o „zaniechanie” ewentualnego karania firmy [REDAKTOWANE] uwagi na fakt, że nie zalega z płatnościami względem ZUS, US, PFRON oraz kontrahentów. Prognozuje jednak straty finansowe za rok 2010. Natomiast swoją sytuację finansową oraz przychody i dochody z prowadzonej działalności (w tym z działalności

koncesjonowanej) zobowiązał się przedstawić po zakończeniu roku bilansowego, tj. 31 marca 2011 r. Dlatego też, pismem z [REDAKTOWANO] r. Nr DPE [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] wyznaczono Przedsiębiorcy termin do złożenia dokumentów finansowych do 15 kwietnia 2011 r. Do wskazanego terminu Przedsiębiorca nie nadesłał informacji i dokumentów potwierdzających jego sytuację finansową.

W związku z powyższym, pismem Nr DPE-451 [REDAKTOWANO] zgodnie z art. 10 § 1 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego, zawiadomiłem Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie. Pismo powyższe zostało prawidłowo doręczone Przedsiębiorcy 6 czerwca 2011 r. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Nie nadesłał również żadnych dokumentów i wyjaśnień, w tym świadectw jakości zakwestionowanego paliwa.

Po przeprowadzeniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego, zważyłem co następuje.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności protokołu kontroli z [REDAKTOWANO] r. Nr akt kontroli: [REDAKTOWANO] zawierającego protokół z badań N: [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] r. (badanie próbki podstawowej) oraz po zapoznaniu się z nadesłanymi przez Przedsiębiorcę dokumentami i wyjaśnieniami, za bezsporny uznałem fakt, że Przedsiębiorca [REDAKTOWANO] r. wprowadził do obrotu za pośrednictwem stacji paliw [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO] benzynę bezołowiową Pb-95 niewłaściwej jakości, co wynika z protokołów kontroli Inspekcji Handlowej. Istotnym w sprawie jest też, że Przedsiębiorca nie zgłosił żadnych uwag do protokołu kontroli.

Udokumentowane przekroczenia norm jakościowych w benzynie bezołowiowej Pb-95 dotyczyły następujących parametrów:

- w badawczej liczbie oktanowej (RON) – zaniżenie o 0,7 %,
- w motorowej liczbie oktanowej (MON) – zaniżenie o 0,3%,
- temperatura końca destylacji – zawyżenie o 22,4%.

W pisemnych wyjaśnieniach złożonych w trakcie prowadzonego postępowania Przedsiębiorca wyjaśnił, że wina za złą jakość paliwa leży po stronie kierowcy cysterny, który dostarczył paliwo na stację.

W odniesieniu do powyższego, w szczególności istotnym jest, że to na Przedsiębiorcy ciąży obowiązek stworzenia takiej organizacji obrotu, aby wykluczyć możliwość wprowadzenia do sprzedaży paliwa o jakości nieodpowiadającej obowiązującym przepisom. Należy mieć na względzie, że **nabywca końcowy paliwa (konsument) tym bardziej nie ma możliwości kontroli paliwa na stacji benzynowej**. Gdyby zatem działania Przedsiębiorcy ograniczały się jedynie do bazowania na powszechnej opinii o dostawcy, kontrola jakości paliw w ogóle by nie istniała. W koncesjonowaniu działalności, należy upatrywać celu, jakim jest stworzenie takiego systemu dystrybucji, w którym konsument może mieć pełne zaufanie do jakości sprzedawanego paliwa.

Zatem w istniejącym stanie prawnym to na Przedsiębiorcy ciąży obowiązek sprzedaży paliw o właściwej jakości **niezależnie od tego, kto faktycznie przyczynił się do pogorszenia parametrów jakościowych paliwa**. Jednocześnie podkreślić należy, że normy, dotyczące parametrów jakościowych paliw ciekłych wyznaczone zostały między innymi w celu zapewnienia użytkownikom pojazdów samochodowych dostępu do paliw o jak najlepszej jakości. Zatem wprowadzanie do obrotu paliw ciekłych niespełniających wyznaczonych norm to działanie na niekorzyść konsumentów; to wprowadzanie konsumentów w błąd poprzez sprzedaż towaru o jakości innej, niż oczekiwana, nawet jeśli przekroczenie norm jest niewielkie. Natomiast Przedsiębiorca wprowadził do obrotu benzynę bezołowiową Pb-95, która nie spełniała obowiązujących norm jakościowych aż w trzech jej parametrach, co wynika wprost z protokołu kontroli przesłanego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie oraz załączonych do niego protokołów z badań próbki podstawowej.

Zauważyć należy, że Przedsiębiorca akceptując warunki koncesji zobowiązał się do sprzedaży paliw, których parametry jakościowe są zgodne z obowiązującymi normami, w związku z tym uznał, iż jest w stanie wywiązać się tego obowiązku. Należy również zwrócić uwagę, że przedsiębiorca ma pełną swobodę wyboru działań, które podejmie w celu wywiązania się z nałożonego obowiązku koncesyjnego. Niezależnie od powyższego, pragnę zauważyć, że zgodnie z art. 18 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Przedsiębiorca jest obowiązany spełniać określone przepisami prawa

warunki wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności dotyczące ochrony przed zagrożeniem życia, zdrowia ludzkiego i moralności publicznej, a także **ochrony środowiska**. Do szeroko rozumianych przepisów o ochronie środowiska należy także ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2009 r. Nr 169, poz. 1200 z późn. zm.), o czym przesądza brzmienie art. 1 tej ustawy. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 tej ustawy zabronione jest wprowadzanie do obrotu paliw, które nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wykonawczych do tej ustawy.

W przedmiotowej sprawie, na podstawie informacji przedstawionych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie jednoznacznie stwierdzono, iż Przedsiębiorca prowadził obrót paliwami ciekłymi, których parametry jakościowe nie były zgodne z parametrami określonymi w obowiązujących przepisach.

Należy zauważyć, że wymóg uzyskania koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej stanowi z jednej strony ograniczenie swobody prowadzenia tej działalności, z drugiej jednak ma on stanowić swoistą gwarancję dla kontrahenta, iż przedsiębiorca, który uzyskał koncesję będzie prowadził działalność zgodnie z przepisami prawa i że daje rękojmię prawidłowego prowadzenia tej działalności.

Zatem w sytuacji, gdy Przedsiębiorca nie podejmuje działań mających na celu ustalenie jakości konkretnej partii paliwa, i dopuszcza do sprzedaży paliwa, którego parametry nie spełniają wymagań jakościowych, w mojej ocenie, nie dochowuje należytej staranności jaką obowiązuje przedsiębiorcę prowadzącego profesjonalną działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 355 § 2 K.c. (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) *„należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności”*. A zatem *„w odniesieniu do stosunków o charakterze zawodowym wymagane są kryteria specjalistyczne. Jest to staranność na poziomie wyższym od przeciętnego, wymagana od specjalistów bez względu na to, czy odpowiednio wysoki stopień biegłości osiągnięty został w drodze uzyskania specjalistycznego wykształcenia zawodowego (fachowego), czy też poprzez praktyczne doskonalenie zawodowe. Zasadne jest zatem zapatrywanie, że każdy podmiot gospodarczy, dopełniając czynności związanych z zamierzonym prowadzeniem działalności gospodarczej, składa jednocześnie zapewnienie o spełnieniu wszystkich warunków wymaganych – w obowiązujących przepisach - do prowadzenia takiej*

działalności gospodarczej. Do nich należy posiadanie wiadomości i umiejętności fachowych na poziomie wymaganym w obowiązujących przepisach" (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 1993 r. sygn. akt **SN III CRN 77/93**, publ. OSNC 1994/3/69; podobnie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1999 r., sygn. akt **SN III RN 12/99**, publ.: OSNP 2000/10/375; wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie, Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 1 marca 2006 r., sygn. akt: **XVII AmE 103/04** oraz wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie, Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 marca 2006 r., również wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 października 2008 r. sygn. akt VI ACa 488/08).

Przedsiębiorca powinien zdawać sobie sprawę z istotnego faktu, iż prowadzona przez niego działalność gospodarcza jest **działalnością koncesjonowaną**, a więc szczególnie regulowaną przez Państwo. Koncesjonowanie wprowadza się w przypadku działalności, które mają szczególne znaczenie ze względu na bezpieczeństwo państwa lub obywateli albo inny ważny interes publiczny. Wypełnienie postanowień określonych w warunkach wykonywania działalności objętej koncesją stanowi **podstawowy** obowiązek Koncesjonariusza. Wypełnienie warunków koncesji nie stanowi rzeczy niemożliwej, bowiem organ koncesyjny określa je w *granicach przepisów*.

Należy zwrócić uwagę, że przepisy nie zabraniają przeprowadzenia każdorazowo przy dostawie paliw, badań laboratoryjnych produktu, zanim trafi on do sprzedaży. Jeśli więc w wyniku przeprowadzonej na stacji paliw kontroli ustalono, że wprowadzone do obrotu paliwo nie spełnia wymogów jakościowych, odpowiedzialność z tego tytułu spoczywa na podmiocie gospodarczym prowadzącym sprzedaż tego paliwa (zob. wyrok SOKiK z dnia 27 marca 2006 r., sygn. akt XVII AmE 108/04; również wyrok SOKiK z dnia 5 marca 2007 r., sygn. akt XVII AmE 181/06).

Odnosząc się zatem do przypadku Przedsiębiorcy należy stwierdzić, że nie dopełnił on obowiązku właściwej organizacji obrotu, nie zadbał o dochowanie staranności, czym przyjął na siebie odpowiedzialność za jakość wprowadzonego do sprzedaży paliwa. Zauważyć tutaj należy, że Przedsiębiorca akceptując warunki koncesji zobowiązał się do sprzedaży paliw, których parametry jakościowe są zgodne z obowiązującymi normami, w związku z tym uznał, iż jest w stanie wywiązać się tego obowiązku, a decydując się na prowadzenie działalności koncesjonowanej wzięł również na siebie obowiązek

przestrzegania warunków, na jakich została udzielona ta koncesja, ale również ryzyko związane z restrykcjami wynikającymi z przepisów w razie naruszenia jej warunków.

Należy również mieć na względzie, że Przedsiębiorca prowadząc działalność koncesjonowaną, zobowiązany jest do dołożenia należytej staranności w zakresie jej prowadzenia.

W związku z powyższym należy uznać, że Przedsiębiorca naruszył warunek 2.2.3. udzielonej koncesji.

Stosownie do przepisu art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji. Wskazać należy, iż przepisy art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego są samodzielną podstawą do wymierzenia kary pieniężnej i żaden z powyższych **nie przewiduje konieczności wykazania zawinonego działania Przedsiębiorcy**. Dokonanie przez Przedsiębiorcę czynu określonego w art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego jest więc wystarczającą przesłanką do zastosowania przepisów art. 56 ust. 1 i 2 Prawa energetycznego i wymierzenia kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Wysokość kary pieniężnej ustalona została z zachowaniem przepisu art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne tj. w wielkości nie przekraczającej 15% przychodu ukaranego Przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Ponadto, zgodnie z art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględniłem stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. W szczególności wziętem pod uwagę fakt, że Przedsiębiorca wprowadził do benzynę bezołowiową, która nie spełniała wymagań jakościowych aż w trzech parametrach.

Należy mieć na uwadze, że niedotrzymanie normy dotyczącej badawczej liczby oktanowej (RON) oraz motorowej liczby oktanowej (RON) w benzynie bezołowiowej powoduje detonacyjne spalanie paliwa (stukowe). Spalanie stukowe to zjawisko, polegające na gwałtownym wzroście szybkości spalania, który powoduje powstanie dodatkowej fali ciśnienia o częstotliwości w zakresie słyszalnym. Objawia się to występowaniem w cylindrze silnika charakterystycznych dźwięków metalicznych, tzw. stuków. Do spalania stukowego może dojść w przypadku użycia benzyny z niższą liczbą

oktanową niż przeznaczona dla tego silnika. Sytuacja taka może doprowadzić do poważnego uszkodzenia silnika. Obecnie istnieją silniki wyposażone w specjalne czujniki, które w przypadku zasilania benzyną o niższej liczbie oktanowej powodują automatyczne opóźnienie zapłonu. Dzięki takiemu rozwiązaniu silnik jest bezpieczniejszy, lecz obniża to jego moc oraz znacznie zwiększa spalanie. Natomiast niedotrzymanie normy dotyczącej temperatury końca destylacji wskazuje na ilość ciężkich, trudno odparowujących frakcji ujemnie wpływających na pracę silnika, w tym powodować jego nieregularną pracę, a nawet utrudniać uruchamianie. Ponadto wraz ze wzrostem temperatury końca destylacji następuje wzrost zużycia paliwa oraz elementów silnika. Dlatego też naruszenie warunku koncesji, polegające na wprowadzaniu do obrotu paliwa o niewłaściwej jakości, w szczególności ze względu na wielkość przekroczenia parametru temperatury końca destylacji, należy uznać za **czyn o dużej szkodliwości**, co znalazło odzwierciedlenie w wysokości wymierzonej kary.

Z uwagi na powyższe okoliczności, stopień szkodliwości czynu w niniejszej sprawie nie może być uznany za znikomy, co uniemożliwia odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne.

Ustalając natomiast **stopień zawinienia**, należy podkreślić, że koncesja tworzy szczególną pozycję prawną Koncesjonariusza, zarówno w sferze obowiązków jak i przywilejów. Po stronie jego obowiązków występuje m.in. obowiązek przestrzegania ogólnie obowiązujących przepisów, a poprzez warunek 2.2.3. nakładała na Przedsiębiorcę obowiązek sprzedaży paliw o jakości zgodnej z obowiązującymi przepisami.

Przy ustalaniu stopnia zawinienia wziąłem również pod uwagę, że w toku postępowania Przedsiębiorca przedstawił wyjaśnienia w sprawie, z których jednak wynika, że nie podejmował jakichkolwiek działań, mających na celu zapewnienie właściwej jakości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych.

Taką organizację działalności należy uznać za **zawinione zaniechanie** przy wykonywaniu działalności koncesjonowanej. Przedsiębiorca przy odbiorze paliwa, np. nie pobierał stosownych próbek do kontroli, a zatem nie zrobił wszystkiego co było możliwe, aby nie wprowadzić do obrotu paliwa o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami. Ponadto w wyniku działań Przedsiębiorcy naruszony został porządek

prawny oraz interes odbiorców. Dlatego też uznałem, że **stopień zawinienia** Przedsiębiorcy **był duży**.

Uwzględniłem również **ogólną sytuację finansową** Przedsiębiorcy. Ponieważ Przedsiębiorca nie nadał dokumentów dotyczących jego sytuacji finansowej, oceny możliwości finansowych dokonałem na podstawie kwestionariusza opłaty koncesyjnej za rok 2011, z którego wynika, że uzyskał on:

- przychody z działalności ogółem 11 362 664,41 zł,
- przychody z działalności koncesjonowanej w wysokości 9 200 249,86 zł.

Zatem wymierzona kara stanowi zaledwie 0,39 % z przychodów z działalności koncesjonowanej, co jest zgodne z obowiązującym w tym względzie przepisem art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Jednocześnie kara została ustalona w takiej wysokości, aby jej uiszczenie nie spowodowało uniemożliwienia dalszego wykonywania działalności gospodarczej.

Istotnym jest również, że nałożona kara nie odnosi się do konkretnej ilości sprzedanego paliwa, ale do braku organizacji prowadzonej przez powoda działalności koncesjonowanej, która gwarantowałaby wypełnianie warunków wynikających z koncesji.

Na wysokość kary wpłynęła również moja ocena **dotychczasowego zachowania** Przedsiębiorcy - jest to pierwsze stwierdzone naruszenie warunków koncesji.

Uwzględniając również fakt, że kara pieniężna w przedmiotowej sprawie **ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej**, a więc być zarówno realną, odczuwalną dolegliwością dla ukaranego podmiotu, będącą reakcją na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość - wysokość kary wymierzyłem jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy - Prawo

energetyczne, w związku z art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego - Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.).

2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięźle ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego).
3. Wpłaty należy dokonać niezwłocznie po upływie terminu do wniesienia odwołania na rachunek urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę Koncesjonariusza, a kserokopię potwierdzenia wpłaty nadesłać do Departamentu Przedsiębiorstw Energetycznych Urzędu Regulacji Energetyki w Warszawie.
4. W razie nie uiszczenia kary w wyznaczonym terminie zostanie ona ściągana w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.).

Niniejsza decyzja nie podlega opłacie skarbowej w związku z art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy o opłacie skarbowej

SPECIALISTA
Elżbieta Rutkowska
Elżbieta Rutkowska

Otrzymuje:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

SPECIALISTA
Elżbieta Rutkowska
Elżbieta Rutkowska
1.07.2011

p.o. NACZELNIK WYDZIAŁU

Maciej BednarSKI
Maciej BednarSKI
01.02.2011
12

Sygn. akt: [REDACTED]

ODPIS

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia [REDACTED] roku

Sąd Okręgowy w Warszawie-Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Sajur – Kordula
Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Piotr Hołyś

po rozpoznaniu w dniu [REDACTED] w Warszawie
na rozprawie
sprawy z powództwa [REDACTED] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z
siedzibą w [REDACTED]
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr
DPE [REDACTED]
o nałożenie kary pieniężnej

oddala odwołanie

SSO Magdalena Sajur – Kordula

Na oryginale właściwe podpisy
zgodność z oryginałem: [REDACTED]

Staryz Sądowy SEKRETARZ SĄDOWY

Julia Gokhalej (Olszewska)

Sygn. [REDAKTOWANE]

UZASADNIENIE

W dniu [REDAKTOWANE] Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wydał decyzję w której:

-na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 56 ust. 2, ust. 3, i ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227 poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586 i Nr 165, poz. 1316) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539 oraz 09 r. Nr 195, poz. 1501) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej orzekł, że:

1. Przedsiębiorca - [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE] posiadający numer identyfikacji podatkowej (NIP) [REDAKTOWANE] naruszył warunek 2.2.3. koncesji na obrót [REDAKTOWANE] paliwami [REDAKTOWANE] ciekłymi udzielonej temu Przedsiębiorcy przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia [REDAKTOWANE] r., znak: OPC, [REDAKTOWANE]
2. za działanie opisane w pkt 1 - wymierzył Przedsiębiorcy [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE] karę pieniężną w wysokości 36.000,00 zł (trzydzieści sześć tysięcy złotych , co

stanowi 0,39 % przychodu z działalności koncesjonowanej przez niego w roku 2010.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła [REDAKTOWANO] sp. z o.o. (dalej powód) w [REDAKTOWANO] (dawniej w [REDAKTOWANO] zaskarżając ją w całości (k. 16-39 akt sądowych). Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił:

1. naruszenie art. 56 ust. 6 ustawy prawo energetyczne poprzez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie,
2. naruszenie art. 56 ust. 6a ustawy prawo energetyczne w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy poprzez nieuwzględnienie nikomego stopnia szkodliwości czynu;
3. błąd w ustaleniach faktycznych, jakoby spółka [REDAKTOWANO] sp. z o.o. nie nadesłała dokumentów dotyczących sytuacji finansowej, co uzasadniałoby nałożenie kary w wysokości 36. 000, 00 zł.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty wniósł o uchylene decyzji w całości i zasądzenie kosztów postępowania na jej rzecz od Prezesa URE.

Prezes URE (dalej pozwany) odpowiadając na odwołanie (k. 52-57 akt sądowych) podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód [REDAKTOWANO] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w [REDAKTOWANO] prowadzi działalności gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na podstawie koncesji udzielonej decyzją Prezesa Regulacji Energetyki numer OPC/[REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] (dowód: koncesja k. 1-6 akt administracyjnych okoliczność bezsporna).

Warunek koncesji 2.2.3. zawiera postanowienie „Koncesjonariuszowi nie wolno czyniąc przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikającymi z zawartych umów”. (okoliczność bezsporna)

Bezsporne pomiędzy stronami jest, że badanie próbki benzyny 95 pobranej w dniu [REDAKTOWANE] r. wykazało niezgodność badanych parametrów w rozumieniu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych ze względu na: zaniżenie badawczej liczby oktanowej o 0,7 %, zaniżenie motorowej liczby oktanowej o 0,3%, zawyżenie temperatury końca destylacji o 22,4% (dowód: protokół kontroli k.8-12 , protokół badań nr [REDAKTOWANE] z [REDAKTOWANE] k.16-19 akt admin.)

Badanie próbki benzyny silnikowej Pb pobranej w dniu [REDAKTOWANE] nie wykazało żadnych nieprawidłowości (dowód: k. 34 -38 akt administracyjnych).

Zawiadomieniem z [REDAKTOWANE] r. Prezes URE wszczął z urzędu postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przeciwko [REDAKTOWANE] sp. z o.o. w [REDAKTOWANE] (dawniej w [REDAKTOWANE]), zobowiązując przedsiębiorcę do przedłożenia informacji i dokumentów dotyczących jego ogólnej sytuacji finansowej, osiągniętych przychodów i dochodów przedsiębiorcy uzyskanych z działalności gospodarczej ogółem w 2010 r (bilans, rachunek zysków i strat), przychodów i dochodów z działalności koncesjonowanej w zakresie paliw ciekłych w roku 2010. (dowód: zawiadomienie k. 57-60 akt admin.)

W piśmie z [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] sp. z o.o. wskazała, że dokumenty przedstawiające sytuację finansową firmy zostaną nadesłane po zakończeniu roku bilansowego w terminie po 31 marca 2011 r. (dowód: pismo k. 61-62, pismo k. 64 akt admin).

Zawiadomieniem z [REDAKTOWANE] r. Prezes URE w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a powiadomił [REDAKTOWANE] sp. z o.o. o zakończeniu postępowania

dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i prawie do złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień. (dowód: zawiadomienie k. 67-68 akt admin.). Z prawa tego [REDAKTOR] sp. z o.o. nie skorzystała.

Przychód [REDAKTOR] sp. z o.o. z tytułu działalności objętej koncesją na obrót paliwami ciekłymi został ustalony w oparciu o informacje deklarowane przez koncesjonariusza przy ustalaniu co rocznej opłaty z tytułu uzyskania koncesji. Z tego dokumenty wynikało, że przychód ten za 2010 r. wyniósł 9.200249,86 zł natomiast przychód netto ogółem wyniósł 11 362 664, 41 zł. (dowód: k. 70 i 70a akt admin okoliczność bezsporna)

Pismem z [REDAKTOR] r. (data stempla pocztowego) [REDAKTOR] sp. z o.o. przedstawiła Prezesowi URE rachunek zysków i strat za rok 2010 oraz informację w oparciu o którą była ustalona opłata za koncesję w roku 2011.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach przesłanych przez organ regulacyjny.

Rzetelność dokumentacji i istnienie wskazanych okoliczności nie było kwestionowane przez żadną ze stron. Materiał dowodowy należy uznać za przekonujący oraz w pełni wiarygodny.

**Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i
Konsumentów zważył, co następuje:**

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 56 ust 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Należy zaznaczyć, że naruszenie jednego z warunków koncesji jest wystarczającą przesłanką do zastosowania przepisów z art. 56 ust. 1 i 2 Prawa energetycznego i wymierzenia na tej podstawie kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Powołane wyżej przepisy przesądzają, w ocenie Sądu, że Prezes URE jest zobligowany, a nie uprawniony, do nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej, gdy stwierdzi, że zaistniały okoliczności podlegające karze. Natomiast kara przewidziana w tym przepisie jest karą obligatoryjną.

Słusznie zatem, zdaniem Sądu, Prezes URE uznał, że w przedmiotowej sprawie zachodzą podstawy do nałożenia na powoda kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne.

Należało bowiem zważyć, że powód akceptując warunki udzielonej mu koncesji, zaakceptował również warunek określony w punkcie 2.2.3. zgodnie z którym Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych określonych w koncesji, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi w obowiązujących przepisach i zawartych umów.

Analizując zgromadzony materiał dowodowy należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie powód w żaden sposób nie wykazał, że dopełnił w zakresie obowiązku koncesyjnego określonego w punkcie 2.2.3. należytej staranności, ocenianej zgodnie z art. 355 § 2 k.c., uwzględniającej zawodowy charakter prowadzonej działalności.

Działalność prowadzona przez powoda ma charakter koncesjonowany, a koncesja poprzez warunek 2.2.3. nakładała na powoda obowiązek sprzedaży paliw o jakości zgodnej z obowiązującymi przepisami.

Na powodzie zatem, w ocenie Sądu, ciążył obowiązek stworzenia takiej organizacji swojej działalności, aby wykluczyć możliwość wprowadzenia do sprzedaży paliwa o jakości nie odpowiadającej normom określonym w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008

roku w sprawie szczególnych wymagań jakościowych dla niektórych paliw ciekłych.

Powód nie wykazał w niniejszym postępowaniu, iż wywiązanie się z obowiązku nie było możliwe pomimo dołożenia maksimum należytej staranności. Wykazał natomiast, że przyczyną dopuszczenia do obrotu paliwa złej jakości był błąd pracownika którego skutki działania (zaniechania) obciążają powoda.

Tym samym w ocenie Sądu, powód przyjął na siebie odpowiedzialność za jakość otrzymanego i wprowadzonego do obrotu paliwa.

Wobec tego, skoro w wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono, że wprowadzone do obrotu paliwo nie spełnia wymogów jakościowych zgodnych z obowiązującymi przepisami (naruszenie trzech parametrów), odpowiedzialność z tego tytułu spoczywa na podmiocie gospodarczym prowadzącym sprzedaż tego paliwa.

Mając zatem powyższe na uwadze uznać należało, że działanie powoda bezsprzecznie stanowiło naruszenie warunków udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi, co w pełni uzasadniało nałożenie na niego kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne.

Rozważyć można jedynie, czy jej wysokość została prawidłowo ustalona przez Prezesa URE.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek okoliczności uzasadniających zmianę przedmiotowej decyzji także w kwestii nałożonej na powoda kary pieniężnej. Sąd uznał bowiem, że ponieważ fakt nieprzestrzegania przez powoda obowiązków wynikających z koncesji został stwierdzony ponad wszelką wątpliwość, z tego względu ustalenie kary pieniężnej na poziomie 0,39 % przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego przez przedsiębiorcę w 2010 roku nie jest zbyt wygórowane. Należy w tym

miejscu zaznaczyć, że Prezes URE mógł, stosowanie do treści art. 56 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne, wymierzyć powodowi karę pieniężną w wysokości do 15 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy. Wbrew twierdzeniom powoda na ocenę stopnia zawinienia przy wymiarze kary nie wpływa sytuacja finansowa powoda lecz jego nie wykazanie działań jaki powinien podjąć w celu zapewnienia właściwej jakości wprowadzonego do obrotu paliwa ciekłego. Przy ustalaniu wysokości kary pozwany prawidłowo uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

Odnosnie stopnia szkodliwości powód nie udowodnił jego nieznaczności w odniesieniu się do przekroczonych parametrów tj. przekroczonej badawczej liczby oktanowej oraz motorowej liczby oktanowej w benzynie bezołowiowej i wzrostu temperatury końca destylacji. W ocenie Prezesa URE naruszenie tych parametrów powoduje detonacyjne spalanie paliwa (stukowe) mogące spowodować naruszenie pracy silnika i trudności przy jego uruchamianiu, czemu powód nie zaprzeczył i nie wykazał ewentualnie odmiennych konsekwencji- zgodnie z rozkładem ciężaru dowodowego.

W ocenie Sądu, wymiar kary ustalony przez Prezesa URE uwzględnia fakt, że w wyniku działań powoda zagrożony został interes ekonomiczny odbiorców oraz naruszony został w istotny sposób porządek prawny. Fakt braku wyrządzonej szkody konsumentom jest przesłanką irrelevantną w kontekście dokonania oceny naruszenia art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawo energetyczne i wymiaru wysokości kary.

Podkreślenia wymaga bowiem, że kara pieniężna, o której wyżej mowa, ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realną, odczuwalną dolegliwością dla ukaranego podmiotu, będącą reakcją na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań.

Natomiast zmniejszenie jej wysokości stałoby w sprzeczności z jej celami

prewencyjnymi za niezastosowanie się do bezwzględnie obowiązujących wymagań prawa energetycznego, jak również represyjno-wychowawczymi, zmierzającymi do wymuszenia na ukaranym regul prawnych w przyszłości.

Należało także zważyć, że pogarszająca się sytuacja finansowa powoda oraz fakt, że naruszenia przez niego obowiązków koncesji miało charakter jednorazowy nie stanowi, w ocenie Sądu, okoliczności uzasadniającej nałożenie kary pieniężnej w niższym wymiarze.

Mając powyższe Sąd uznał, że ustalone w postępowaniu administracyjnym okoliczności i dotyczące stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu powoda, jego dotychczasowego zachowania i możliwości finansowych a w szczególności fakt stwierdzenia znacznego przekroczenia obowiązujących parametrów jakościowych w pobranych u powoda próbkach paliwa, w pełni uzasadniają nałożenie na powoda kary pieniężnej w wysokości ustalonej przez Prezesa URE.

Z tych względów Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawo energetyczne w zw z art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

SSO Magdalena Sajur – Kordula

Na oryginalne właściwe podpisy
i z zgodność z oryginałem świadczy

Sekretarz Sądowy SEKRETARZ SĄDOWY

Julia Górczyńska-Olszewska

4. Karnoprawne aspekty ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728) weszła do obrotu prawnego 1 stycznia 2007 r., określając podstawowe zasady organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw płynnych i gazowych stosowanych w pojazdach, maszynach nieporuszających się na drogach, ciągnikach rolniczych, statkach żeglugi śródlądowej, instalacjach energetycznego spalania, wybranych flotach oraz przez rolników na własny użytek – w celu zminimalizowania negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi. Jednym z jej zasadniczych celów było ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw o niewłaściwych parametrach na zdrowie ludzi i środowisko naturalne.

Przedmiotowy akt prawny zastąpił ustawę z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, która wśród pojęć ustawowych w słowniczku nie zawierała terminu „wprowadzenia do obrotu”, co najczęściej skutkowało bezzasadnymi umorzeniami postępowań karnych. Ustawa obowiązująca od stycznia 2007 r. poszerzyła zakres znamion czynnościowych, stanowiących stronę przedmiotową przepisów karnych, definiując ich znaczenie w słowniczku (art. 2).

W rozdziale trzecim ustawy ustawodawca spenalizował zachowania stanowiące naruszenie ustawowych nakazów określonych w przepisach art. 31–35.

Kluczowym przepisem karnym, z którego najczęściej korzystają funkcjonariusze organów śledczych, jest art. 31 umkjp, który stanowi, iż:

1. Kto wytwarza, transportuje, magazynuje lub wprowadza do obrotu paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG) lub lekki olej opałowy niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. Tej samej karze podlega ten, kto w stacji zakładowej gromadzi paliwa wymienione w ust. 1 niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie.
3. Jeżeli paliwa, o których mowa w ust. 1 lub 2 stanowią mienie znacznej wartości, sprawca podlega grzywnie od 100 000 zł do 1 000 000 zł lub karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.
4. W przypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie od 10 000 zł do 25 000 zł.
5. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1–3 działa nieumyślnie, podlega grzywnie od 25 000 zł do 250 000 zł.

Ustawowe znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 31 umkjp

1. Przedmiot ochrony

Przedmiotem ochrony przepisów prawnych określonych w art. 31 jest zdrowie ludzi, środowisko naturalne oraz prawidłowa praca silników w pojazdach, ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach.

2. Strona przedmiotowa

Zachowanie sprawcy występku z art. 31 ust. 1 polega na wytwarzaniu, transportowaniu, magazynowaniu lub wprowadzaniu do obrotu paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub lekkiego oleju opałowego – niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie. Wymagania jakościowe paliw określa w formie rozporządzenia minister właściwy do spraw gospodarki.

Wytwarzanie to produkowanie produktu odpowiadającego ustalonym normom na podstawie udzielonej koncesji.

Transportowanie polega na przewożeniu paliwa przeznaczonego do magazynowania, gromadzenia w stacji zakładowej lub wprowadzania do obrotu.

Wprowadzanie do obrotu polega na sprzedaży lub innej formie zbycia paliw (poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy).

Strona przedmiotowa występku z art. 31 ust. 1 zostanie wyczerpana, gdy dojdzie do zaistnienia przynajmniej jednego ze znamion czynnościowych: wytwarzania, transportowania, magazynowania bądź wprowadzania do obrotu – paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego, sprężonego gazu ziemnego, lekkiego oleju opałowego niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie.

Wobec powyższego, na każdym etapie – od producenta, przez transportowca i magazyniera, po sprzedawcę – każda z tych osób odpowiada za właściwą jakość paliwa na każdym etapie procesu produkcyjno-redystrybucyjnego.

Przestępne zachowanie sprawcy z art. 31 ust. 2 polega na magazynowaniu paliwa niespełniającego wymagań jakościowych w stacjach zakładowych, czyli przechowywaniu paliwa nieprzeznaczonego do obrotu.

Stację zakładową stanowi zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy, służących do zaopatrzenia w paliwa pojazdów silnikowych, ciągników rolniczych, a także wybranych flot.

3. Podmiot

Występek z art. 31 może popełnić wyłącznie przedsiębiorca w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 usmkjp. Może to być osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której kodeks cywilny przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym interesie działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, transportowania, magazynowania bądź wprowadzania do obrotu paliw. Za przedsiębiorców można również uznać wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej – wynika to z dyspozycji art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania, magazynowania, transportowania lub wprowadzenia do obrotu paliw (znamię czynnościowe przepisów art. 31 usmkjp) jest koncesjonowana na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne. Udzielona koncesja powinna szczegółowo określać warunki prowadzonej działalności objętej koncesją, mające głównie na celu właściwą obsługę odbiorców w zakresie zapewnienia zdolności do dostarczania energii lub paliw w sposób niezawodny i ciągły, przy zachowaniu wymagań jakościowych.

Na przedsiębiorców prowadzących stacje paliwowe nałożono obowiązek między innymi właściwego eksploataowania zbiorników, wynikający z przepisów dot. budowy i eksploatacji stacji paliw i urządzeń technicznych, przede wszystkim z ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 września 2001 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego jakim powinny odpowiadać zbiorniki beciśnieniowe i niskociśnieniowe przeznaczone do magazynowania materiałów ciekłych zapalnych.

Woda w zbiornikach może jedynie wyjątkowo znajdować się jako naturalne wykropliny wywołane różnicą temperatur i wilgotności powietrza bądź w drodze przenikania do zbiornika

wód zewnętrznych, w związku z nieszczelnością płaszcza zbiornika. Sytuacje takie powinny być absolutnie niedopuszczalne, a wynikają najczęściej z nieprzestrzegania przepisów związanych z budową bądź eksploatacją zbiorników na stacjach paliwowych.

Zawartość wody w benzynie można w bardzo prosty sposób ujawnić, nalewając badane paliwo do szklanego cylindra laboratoryjnego i obserwując je w świetle przechodzącym. Jeżeli benzyna jest przezroczysta i nie widać w niej zawieszonych kropelek wody, należy przyjąć, że nie zawiera wody.

Woda jako cięższa od benzyny opada zawsze na dno zbiornika i niekiedy trudno ją wykryć, szczególnie gdy ma się do czynienia z dużymi pojemnikami (np. zbiorniki, beczki czy cysterny).

Woda rozproszona w paliwie w postaci drobnej zawiesiny nie zagraża w poważnym stopniu pracy pomp wtryskowych i wtryskiwaczy w okresie letnim, jednakże sprzyja korozji metali, a poza tym rozpuszcza stabilizatory dodawane do paliwa w celu zwiększenia jego trwałości. Używanie zawodnionego paliwa w warunkach zimowych, przy temperaturze poniżej 0°C, jest szczególnie niebezpieczne, ponieważ zemulgowana woda zamarza, wydzielając kryształki lodu, które osiadają na siatce filtra, zatykając jej oczka, wskutek czego dopływ paliwa do cylindrów zostaje przerwany i układ zasilania ulega zapowietrzeniu.

Podmiot prowadzący stację paliw otrzymuje od wytwórcy zbiorników paliw instrukcję eksploatacji, zawierającą treści nakazujące okresowe sprawdzanie wody w zbiorniku, a w razie stwierdzenia jej obecności, wypompowanie jej pompką ręczną przez rurę odwadniającą.

Za właściwą jakość paliw odpowiada każdy przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w określonym w koncesji zakresie i każdy przedsiębiorca jest obowiązany dysponować takim systemem kontrolowania jakości przy odbiorze paliwa, by magazynować, transportować, sprzedawać paliwo (także biopaliwo, gaz, lekki olej opałowy) odpowiedniej jakości.

4. Strona podmiotowa

Przestępstwa określone w art. 31 mogą być popełniane z winy umyślnej (ust. 1–3) bądź winy nieumyślnej (ust. 5).

Stypizowany w ust. 4 przypadek mniejszej wagi może odnosić się zarówno do czynów zabronionych popełnionych z winy umyślnej, jak i nieumyślnej.

Zagrożenie karą i środkami karnymi

Występki określone w ust. 1 i 2 – typ podstawowy – zagrożone są karą grzywny od 50 000 zł do 500 000 zł lub karą pozbawienia wolności w wymiarze do 3 lat. Grzywna jako kara samoistna orzekana jest kwotowo z uwzględnieniem przesłanek wymienionych w art. 33 § 3 kpk. Kara pozbawienia wolności bez warunkowego jej wykonania i grzywny może być orzekana tylko wówczas, gdy oskarżony dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub korzyść taką osiągnął.

Art. 31 ust. 3 przewiduje postać obostrzoną – wobec sprawcy może być orzeczona kara grzywny od 100 000 zł do 1 000 000 zł lub kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Ustęp 4 ww. przepisu przewiduje postać złagodzoną, sankcjonowaną karą grzywny od 10 000 zł do 25 000 zł.

Wobec sprawców przestępstw określonych w art. 31 usmkjp sąd może orzec zakaz prowadzenia określonej działalności gospodarczej.

Niezależnie od konsekwencji karnych, na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki cofa koncesję w sytuacji określonej w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, gdy przedsiębiorca w sposób rażący narusza warunki określone w koncesji.

W przypadku popełnienia czynu zabronionego, związanego z działalnością koncesyjną, każdemu skierowanemu do sądu aktowi oskarżenia powinien towarzyszyć wniosek o odebranie

koncesji, zaś prawomocne skazanie powinno być czytelnym argumentem za jej bezwzględnym odebraniem, niezależnie od ewentualnego orzeczenia środka karnego.

Zbieg przepisów

Art. 286 § 1 kk jest przepisem ogólnym wobec przepisu specjalnego, jakim jest art. 31 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Ustawa o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw jest bardzo istotnym aktem prawnym nie tylko ze względu na niezmiernie ważny przedmiot ochrony, ale również ze względu na skuteczny instrument walki ze zorganizowaną przestępczością paliwową. Ustawa daje również możliwość eliminacji z rynku paliwowego nieuczciwych przedsiębiorców i ich stacji paliwowych, które nierzadko stanowią ostatnie ogniwo przestępczego procederu.

5. Materiały poglądowe uzyskane z Prokuratury Okręgowej w Łodzi dotyczące jednego z prowadzonych postępowań przygotowawczych w sprawie wprowadzenia do obrotu paliwa niespełniającego norm jakościowych

akceptacja
Mikl
05 11 2011

KR - [REDACTED] 11, RSD - [REDACTED] 11
Ds. - [REDACTED] 11
KPP [REDACTED]
(nazwa jednostki Policji, w której wydano postanowienie)

POSTANOWIENIE
O WSZCZĘCIU DOCHODZENIA

na podstawie art. na podstawie art. 303 w zw. z art. 325a § 2, 325e § 1 k.p.k.

ml. asp. Paweł B. [REDACTED]
(stopień, imię i nazwisko)

3 0 0 6 2 0 1 1
d u m m r r r r r

w sprawie wprowadzenia do obrotu paliwa ciekłego w postaci gazu skroplonego nie spełniającego wymagań jakościowych w dniu [REDACTED] 2010r. na stacji paliw [REDACTED] Józef [REDACTED] w miejscowości [REDACTED] gm. Poddębice
postanowił
wszczęć dochodzenie

o przestępstwo określone w art. 31 ust 1 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

(podpis policjanta)

Zarządzenie:
Na zasadzie art. art. 305 § 4, 21 § 2 * kpk zawiadomić o wszczęciu dochodzenia:

osobę, która złożyła zawiadomienie – imię i nazwisko oraz adres / adresat* w aktach sprawy – karta (y) nr:

ujawnionego(ych) pokrzywdzonego(ych) – imię i nazwisko oraz adres/ adresat* w aktach sprawy – karta (y) nr:

instytucję państwową, samorządową lub społeczną, która złożyła zawiadomienie
(nazwa instytucji i jej adres)

przeciwko funkcjonariuszowi (om) publicznemu (ym) Prokuratora W

Na zasadzie art. 134 § 2 kks odpis postanowienia przesłać*
(nazwa i adres właściwego finansowego organu dochodzenia)

.....
d u m m r r r r r

(podpis policjanta)

*) niepotrzebne skreślić
 postawić znak x w odpowiedniej kratce i uzupełnić treść

KR - [redacted] / 11 RSD [redacted] / 11 Ds [redacted] / 11
KPP [redacted]
(imię i nazwisko, data i godzina sporządzenia protokołu)

**POSTANOWIENIE
O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW**

Józef [redacted]

*(imię i nazwisko osoby podejrzanej / podejrzanego *)*

na podstawie art. 313, 314, 325a§2 * kpk

asp.sztab. Waldemar I. [redacted]
(stopień, imię i nazwisko)

0 5 0 8 2 0 1 1
d d m m r r r

w sprawie o obrót gazem LPG niespełniającym wymagań jakościowych na stacji paliw w [redacted]

(określenie i kwalifikacja prawnego czynu będącego przedmiotem postępowania)

przeciwko podejrzanemu(y):

(wypełnić, jeżeli w sprawie występuje podejrzany - imię i nazwisko, określenie i kwalifikacja prawnego zarzucanego czynu)

postanowił

przedstawić zarzut (y)

Józef [redacted]
(imię i nazwisko podejrzanego (ej))

s. (c). [redacted]

Dokładne określenie zarzucanego czynu (ów) i jego (ich) kwalifikacji prawnej

W dniu [redacted] 2010 w [redacted] gm. Poddębice woj. łódzkiej na stacji paliw wprowadzał do obrotu gaz skroplony (LPG) w ilości 1843 litrów o łącznej wartości 4017,74 złotych, który nie spełniał wymagań jakościowych określonych w ustawie

tj. o czyn z art. 31 ust. 1 Ustawy z dnia z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

(podpis Policjanta)

Postanowienie:

ogłoszono podejrzanemu(ej) 10-08-2011

doręczono wraz z tłumaczeniem podejrzanemu(ej) niewładającemu(ej) w wystarczającym stopniu językiem polskim

poszczególnie na podstawie art. 313 § 3 kpk o prawie żądania, do czasu zawiadomienia go (jej) o terminie zaznajomienia z materiałami postępowania przygotowawczego podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie i doręczenia mu (jej) oraz ustanowionemu obrońcy w terminie 14 dni.

Podejrzany oświadczył że:

nie zgłasza żądania,

zgłasza żądanie
(treść żądania)

(podpis podejrzanego)

(podpis policjanta)

Fakt podania ustnie podstaw zarzutów (ów) należy udokumentować w protokole przesłuchania podejrzanego.

**) niepotrzebnie skreślić*

zostawić znak 8 w odpowiedniej kratce albo wystawić znak x w odpowiedniej kratce i uzupełnić (treść)

Ds. [REDACTED] 11

[REDACTED] dnia [REDACTED] 2011.

AKT OSKARŻENIA

przeciwko

JÓZEFOWI [REDACTED]

o czyn z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia
25.08.2006 roku „o systemie
monitorowania i kontrolowania
jakości paliw”

Oskarżam :

Józefa [REDACTED] s. [REDACTED] i [REDACTED] zd. [REDACTED]
urodzonego [REDACTED] w [REDACTED] zam. [REDACTED]
ul. [REDACTED], obywatelstwa polskiego, żonatego, ojca jednego
dziecka w wieku [REDACTED] lat, z zawodu technika mechanika, o wykształceniu
średnim, prowadzącego działalność gospodarczą PHU [REDACTED]
[REDACTED] osiągającego dochody w wysokości 10.000 zł, bez majątku,
nie karanego (K.88).

przebywającego na wolności (środka zapobiegawczego nie zastosowano)

o to, że:

W dniu [REDACTED] 2010 roku w [REDACTED] gm. Poddębice,
woj. łódzkiego na stacji paliw wprowadził do obrotu gaz skroplony
(LPG) w ilości 1843 litrów o łącznej wartości 4017,74 złotych,
który nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru –
badania działania korodującego na miedzi.

tj. o czyn z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25.08.2006 roku
”o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”

102. U. 2006. 169. 1100 |.

Na podstawie art. 24 § 1 kpk, art. 28 § 1 kpk, art. 31 § 1 kpk i art. 466 kpk sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANO] VII Zamiejskowy Wydział Karny w [REDAKTOWANO] w postępowaniu uproszczonym.

UZASADNIENIE

K.1-28

Wojewódzki inspektorat w Łodzi – Inspekcja Handlowa zawiadomiła tutejszą Prokuraturę Rejonową o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w dniu [REDAKTOWANO] 2010 roku na stacji paliw w [REDAKTOWANO]. Jak wynikało z zawiadomienia na tej stacji stwierdzono brak wymagania jakościowego w zakresie działania korodującego na miedzi w obrocie gazem skroplonym (LPG).

W niniejszej sprawie wszczęto dochodzenie w toku, którego ustalono, co następuje:

Stacja paliw zlokalizowana w miejscowości [REDAKTOWANO] należy do PHU [REDAKTOWANO]. W trakcie kontroli inspektorzy pobrali do kontroli z oferowanego do sprzedaży paliwa – gazu skroplonego (LPG) 2 próbki do badań kontrolnych, które były reprezentatywne dla partii z ilości 1843 l. o łącznej wartości 4017,74 zł (według stanu z dnia [REDAKTOWANO] 2010 roku).

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, iż oferowane do sprzedaży paliwo nie spełniało wymagań jakościowych, określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2006 roku w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG) ze względu na parametr – badanie działania korodującego na miedzi – wymagania jakościowe – klasa I, a wynik badań wskazywał klasę II.

Na podstawie okazanych przez przedsiębiorcę dokumentów ustalono, iż kontrolowane paliwo LPG zostało w dniu [REDAKTOWANO] 2010 roku oraz w dniu [REDAKTOWANO] 2010 roku dostarczone przez firmę Dystrybutor Gazu „Propan – Butan” [REDAKTOWANO].

[REDAKTOWANO] 2010 roku przeprowadzono kontrolę u [REDAKTOWANO]. Jak jednak ustalono nie posiadał on już na stanie gazu akcyzowego do hurtowej sprzedaży w związku z tym, inspektorzy Inspekcji Handlowej w Łodzi nie pobrali próbek do badań jakościowych.

K.32-42

Firma [REDAKTOWANO] zakupiła paliwo na podstawie faktur sprzedaży:

- 4324/G/ z 27.10.2010r, a wystawionej 28.10.2010r.,
- 4344/G/ z 28.10.2010r, a wystawionej 29.10.2010r.,
- 4374/G/ z 30.10.2010r i wystawionej w tym samym dniu

od firmy [redacted] Sp. z o.o. w Białymstoku, a podchodziło z terminalu przeładunkowego [redacted] S.A w [redacted] – Oddział w [redacted]

Inspekcja Handlowa w Białymstoku ustaliła, iż paliwo pochodzące z terminalu przeładunkowego w [redacted] było kontrolowane 25, 27 i 29 października 2010 roku. Jednocześnie w dniu [redacted] 2010 roku Inspektorat w Białymstoku pobrał do badań laboratoryjnych kolejną próbkę gazu. Zarówno to badanie jak i poprzednie wykazało, że gaz skroplony w zakresie badanych parametrów spełniał wymagania rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2006 roku.

Zakupiony gaz przez firmę [redacted] został dostarczony do siedziby tej firmy przez kierowców [redacted] [redacted] [redacted] w okresie od [redacted] do [redacted] 2010 roku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na postawienie zarzutu Józefowi [redacted] z art. 31 ust 1 ustawy "o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw" z dnia 25.08.2006 roku.

K.74-77,K.96

Przesłuchany w charakterze podejrzanego wyjaśnił, iż zakwestionowany gaz zakupił od firmy [redacted] na podstawie „Wz„ nie otrzymując świadectwa jakości tego paliwa. Później otrzymał stosowne faktury. Według niego zakwestionowany gaz musiał być przepompowywany w firmie [redacted] z jednego samochodu do drugiego bądź zmieszany z gazem, który jest przeznaczony do butli gazowej. Według podejrzanego jego zbiorniki na stacji paliw są konserwowane i czyszczone a nadzoruje to Urząd Dozoru Technicznego Oddział w Łodzi.

Przesłuchani w charakterze świadków pracownicy jak i właściciel firmy [redacted] zeznali, iż paliwo pobierane z terminalu w [redacted] przez pojazdy jest dowożone na teren firmy i w związku z określonym czasem pracy pracowników – kierowców jest dostarczane przez innych kierowców na poszczególne stacje paliw. Paliwo do Józefa [redacted] zostało dostarczone przez Łukasza [redacted] i Łukasza [redacted] w dniach 29 października i 02 listopada 2010 roku. .

Nadmienić należy, iż firma Dystrybutor Gazu „Propan – Butan” [redacted] zakupuje paliwo nie tylko firmie [redacted] S. A.

Do materiału dowodowego załączono raporty z kontroli jakości paliwa z terminala przeładunkowego w [redacted] opiewające datami [redacted] 2010 roku a odpowiadające badaniom jakości paliwa sprzedanego firmie Ryszarda [redacted]

Z opinii kierownika laboratorium Instytutu Paliw i Energii Odnawialnej w Warszawie wynika, iż nie występuje różnica pomiędzy paliwem LPG przeznaczonym do pojazdów a gazem występującym w butlach gazowych. Przy prawidłowej jakości obu paliw ich zmieszanie nie powoduje obniżenia jakości żadnego parametru w tym oddziaływania

korodującego na miedzi. Różnica między tymi paliwami jest w obciążeniu akcyzą, gdzie wyższa stawka jest na paliwo LPG przeznaczone do pojazdów samochodowych. Nie ma podziału na gaz normatywny i na gaz nie normatywny. Występują przypadki, że gaz dostarczany z rafinerii poza granicami Polski posiada nie właściwe parametry. Nie jest możliwe obniżenie parametru gazu na skutek działania czynników zewnętrznych.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, iż podejrzany Józef [REDAKTOR] wypełnił znamiona przestępstwa z art. 31 ust. 1 cyt. wyżej ustawy. Jest to przestępstwo formalne, a jego zachowanie polegało na wprowadzeniu do obrotu na stacji paliw w [REDAKTOR] gazu skroplonego (LPG) nie spełniającego wymagań jakościowych określonych w ustawie. Przestępstwo to zostało przypisane przedsiębiorcy, który we własnym imieniu prowadzi działalność gospodarczą.

—Przedsiębiorca – podejrzany Józef [REDAKTOR] nie może być zwolniony od odpowiedzialności pomimo prowadzonych kontroli i ich wyników w innych jednostkach odpowiedzialnych za wytwarzanie transportowanie czy też magazynowanie zakwestionowanego paliwa. Albowiem każdy odpowiada za jakość paliwa stwierdzonego i zakwestionowanego podczas kontroli u przedsiębiorcy.

(PiP czerwiec 2007r)

K.88

Podejrzany Józef [REDAKTOR] nie był karany sądownie.

K.118-125

Jak wynika z załączonej do akt sprawy decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 16 września 2011 roku została na Józefa [REDAKTOR] nałożona kara pieniężna w wysokości 1.200zł. za naruszenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi, w ten sposób iż wprowadził do obrotu poprzez stacje paliw w [REDAKTOR] nie spełniający wymagań jakościowych gaz skroplony LPG.

Materiały dotyczące transportu paliwa – gazu przez firmę Ryszarda [REDAKTOR] zostały wyłączone do odrębnego postępowania.

Sygn. akt [REDAKTOWANE] 1

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia [REDAKTOWANE] 2012 r

Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w [REDAKTOWANE]
w składzie :

Przewodniczący : S.S.R. [REDAKTOWANE]
Protokolant : sekr. sąd. [REDAKTOWANE]

przy udziale Prokuratora [REDAKTOWANE]
po rozpoznaniu dnia [REDAKTOWANE] r., [REDAKTOWANE] r., [REDAKTOWANE] r.

sprawy Józefa [REDAKTOWANE], urodzonego [REDAKTOWANE] r. w [REDAKTOWANE] syna
[REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] z domu [REDAKTOWANE]

oskarżonego o to, że: w dniu [REDAKTOWANE] 2010 roku w [REDAKTOWANE] gm. [REDAKTOWANE] woj.
łódzkiego, na stacji paliw, wprowadził do obrotu gaz skroplony (LPG) w ilości 1843 litrów o
łącznej wartości 4017,74 złotych, który nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie
parametru badania działania korodującego na miedzi

tj. o przestępstwo z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25.08.2006 r. o systemie
monitorowania i kontroli jakości paliw

1. oskarżonego Józefa [REDAKTOWANE] w miejsce zarzucanego mu czynu uznaje za
winnego tego, że: w dniu [REDAKTOWANE] 2010 roku w [REDAKTOWANE] gm. [REDAKTOWANE] woj.
łódzkiego, na stacji paliw, nieumyślnie wprowadził do obrotu gaz skroplony (LPG) w
ilości 1843 litrów o łącznej wartości 4017,74 złotych, który nie spełniał wymagań
jakościowych w zakresie parametru badania działania korodującego na miedzi, tj.
popęśnienia przestępstwa określonego w art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 25.08.2006 r. o
systemie monitorowania i kontroli jakości paliw /Dz. U. Nr 169, poz. 1200 z późn. zm./ i
za przestępstwo to, na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 25.000
/dwudziestu pięciu tysięcy/ złotych grzywny,
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140 /stu czterdziestu/ złotych
tytułem zwrotu wydatków i wymierza mu opłatę w kwocie 2.500 /dwóch tysięcy
pięciuset/ złotych.

Sygn. akt [REDAKTED] K [REDAKTED] 1

UZASADNIENIE

Oskarżony Józef [REDAKTED] jest właścicielem firmy PHU [REDAKTED] - [REDAKTED] do której należy stacja paliw położona w miejscowości [REDAKTED] nr [REDAKTED] gmina [REDAKTED]. Na stacji tej prowadzona jest sprzedaż benzyny bezołowiowej 95 (2 odmierzacze), oleju napędowego ON (2 odmierzacze) i gazu LPG (2 odmierzacze).

W dniu [REDAKTED] 2010 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi [REDAKTED] i [REDAKTED] na polecenie dyspozytora Wydziału Monitorowania Jakości Paliw Departamentu Inspekcji Handlowej w UOKiK w Warszawie, przeprowadzili kontrolę na wymienionej stacji, w czasie której pobrali do badania dwie próbki sprzedawanego w tym dniu gazu skroplonego, tj. 1,8 litra gazu LPG - stanowiącego próbkę paliwa przeznaczoną do badań laboratoryjnych i 1,8 litra gazu LPG - stanowiącego próbkę kontrolną. W tym czasie na stacji znajdowały się 1.843 litry gazu LPG wartości 4.017,74 złotych. Paliwo będące przedmiotem kontroli w dniu [REDAKTED] 2010 r. Józef [REDAKTED] zakupił w firmie Dystrybutor Gazu „Propan-Butan” Ryszard [REDAKTED] w dniu [REDAKTED] 2010 r. i w dniu [REDAKTED] 2010 r. W czasie pobierania próbek gazu do kontroli jakości oskarżony nie kwestionował sposobu ich pobrania, podpisał protokół nie wnosząc żadnych zastrzeżeń. Pobrane próbki, również kontrolna, zostały przekazane do akredytowanego laboratorium badawczego.

/dowód: protokół kontroli k. 2 - 5, protokół pobrania próbek paliw k. 9, zeznania świadka Arkadiusza [REDAKTED] k. 53, 159v - 160/

Pobrana próbka gazu LPG przekazana została do badania do Zakładu Analiz Naftowych, badanie przeprowadzono w Pracowni Rop i Analiz Standardowych. Badanie działania korodującego na miedzi wykazało klasę 2 (gaz LPG musi posiadać klasę 1), wobec czego laboratorium stwierdziło, że przesłany do badania gaz nie spełnia wymagań jakościowych ze względu na parametr - badanie działania korodującego na miedzi. Po otrzymaniu wyniku badania, na żądanie Józefa Szewczyka przesłano próbkę kontrolną celem przeprowadzenia badania do firmy [REDAKTED] Poland Ltd. Laboratorium Katowice. Badanie próbki kontrolnej dało taki sam wynik - klasa 2, nie spełnia wymagań.

/dowód: sprawozdanie z badań Zakładu Analiz Naftowych k. 10 - 11, protokół z badań [REDAKTED] Poland Ltd. K. 7 - 8/

Po otrzymaniu wyniku badania próbki z Zakładu Analiz Naftowych, Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził w dniu [REDAKTED] 2010 r. kontrolę w firmie Dystrybutor Gazu „Propan - Butan” Ryszard [REDAKTED] w [REDAKTED]. W czasie kontroli

nie pobrano próbek gazu do badania, gdyż właściciel firmy Ryszard [redacted] oświadczył, że na Składzie Podatkowym (na terenie firmy) nie posiada gazu akcyzowego do hurtowej sprzedaży, posiada 3 zbiorniki do gazu LPG, z czego jeden jest pusty, a 2 pozostałe są wypełnione gazem do butli gazowych. Paliwa do PHU [redacted] - [redacted] w [redacted] sprzedane zostały na podstawie faktur VAT z dnia [redacted] r. nr [redacted]/CPN/2010 (dokument WZ [redacted]) i z dnia [redacted] r. nr [redacted]/CPN/2010 (dokument WZ [redacted]). Łącznie dostarczono do PHU [redacted] - [redacted] 3.000 litrów gazu - 1.500 litrów [redacted] i 1.500 litrów 2 listopada (do dnia kontroli tj. 4 listopada oskarżony sprzedał 1.157 litrów). Paliwo to Ryszard [redacted] zakupił w firmie [redacted] SA w [redacted] w dniu [redacted] r. - faktura nr [redacted] 2010 (19.300 kg), [redacted] 2010 r. - faktura nr [redacted] 2010 (18.720 kg) i [redacted] 2010 r. - faktura nr [redacted] 2010 (19.500 kg). Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Łodzi wystąpił do Podlaskiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku o przeprowadzenie kontroli u dostawcy paliwa firmie [redacted] S.A. w związku z wynikiem badań - klasa 2 - gazu skroplonego LPG, znajdującego się w PHU [redacted] - [redacted] w [redacted]. W czasie kontroli ustalono, że gaz pochodził z terminalu Przeladunkowego [redacted] S.A. w [redacted] - Oddział w [redacted] według faktur VAT: nr [redacted] 2010 z dnia [redacted] 2010 r., nr [redacted] 2010 z dnia [redacted] 2010 r. i nr [redacted] 2010 z dnia [redacted] 2010 r. W czasie kontroli uzyskano dokumenty dotyczące jakości tych partii gazu oraz pobrano do badań laboratoryjnych próbkę gazu. Badanie przeprowadzono w [redacted] Poland Ltd. Laboratorium [redacted]. Pobrana próbka spełniła wymagania jakościowe dla gazu skroplonego.

/ dowód: dokumenty WZ k. 6, protokół kontroli k. 12 - 15, oświadczenie k. 16, faktury VAT k. 17 - 21, 108, 109, pismo Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi k. 22, pismo Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku k. 23, protokół badania k. 24 - 25, raporty z kontroli (świadectwa jakości) wystawione dla [redacted] S.A. k. 128 - 131, dokumenty przewozowe k. 32 - 42/

W dniu badania gazu skroplonego LPG, tj. w dniu 4 listopada 2010 r. Józef [redacted] nie posiadał świadectwa jakości (raportu kontroli) przywiezionego mu w dniach [redacted] i [redacted] 2010 r. gazu LPG. Pismem z dnia [redacted] 2010 r. skierowanym do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi Józef [redacted] zakwestionował przekazane mu faksem w dniu [redacted] 2010 r. godzinie 10.30 przez dystrybutora gazu świadectwo jakości, gdyż nosiło ono datę [redacted] 2010 r., a dostawa gazu do [redacted] - [redacted] miała miejsce [redacted] 2010 r.

/ dowód: pismo J. Szewczyka k. 29 - 30/

Decyzją Prezesa Urzędu regulacji Energetyki z dnia 16 września 2011 r. nr DPE-[redacted]/2011 [redacted] została wymierzona Józefowi [redacted] jako przedsiębiorcy prowadzącemu działalność

gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE], gm. [REDAKTOWANE] karę pieniężną w kwocie 1.200 zł, stanowiącą 0,03% przychodu osiągniętego w 2010 r. z działalności koncesyjnej za naruszenie warunku 2.2.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi, w ten sposób, że wprowadził do obrotu poprzez stację paliw w [REDAKTOWANE] gaz płynny (LPG) niespełniający wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 28.12.2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG) (Dz. U. z 2006 r., Nr 251, poz. 1851). Wymierzoną karę Józef [REDAKTOWANE] uiścił 14 października 2011 r.

/dowód: kserokopia decyzji k. 118 – 124, kserokopia dowodu wpłaty k. 125/

Oskarżony Józef [REDAKTOWANE] ma [REDAKTOWANE] lata, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem mechanikiem, jest żonaty, na utrzymaniu nikogo nie posiada, ma dorosłe już dzieci, jest właścicielem firmy PHU [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] osiąga dochód w wysokości około 2000 zł miesięcznie, ponadto posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 4,80 ha. Nie był karany za przestępstwa, nie leczyl się w poradni zdrowia psychicznego, odwykowo i neurologicznie.

/dowód: dane osobowe k. 158v, dane o karalności za przestępstwa k. 88, zaświadczenie o stanie majątkowym k. 30/

W oparciu o zgromadzony w toku postępowania przygotowawczego materiał dowodowy Józefowi [REDAKTOWANE] zarzucono, że: w dniu [REDAKTOWANE] 2010 r. na stacji paliw w [REDAKTOWANE] wprowadził do obrotu gaz skroplony (LPG) w ilości 1.843 litrów o łącznej wartości 1.017,74 zł, który nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru – badania działania korodującego na miedzi, tj. popełnienie przestępstwa określonego w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25.08.2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Oskarżony Józef [REDAKTOWANE] będąc przesłuchiwanym w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których odpowiedzialnością za wprowadzenie do obrotu na swojej stacji paliw w [REDAKTOWANE] obciążył dystrybutora Ryszarda [REDAKTOWANE]. Oskarżony przyznał, że z firmą Ryszarda [REDAKTOWANE] współpracuje od około 5 lat, nie miał żadnych problemów, ale może dlatego, że nie było kontroli. Stwierdził, że na swojej stacji ma tylko gaz akcyzowy, służący do napędzania silników samochodowych. Natomiast firma [REDAKTOWANE] posiada zarówno gaz akcyzowy (LPG), jak i nieakcyzowy (do butli gazowych). Jego zdaniem zakwestionowany gaz musiał być przepompowany przez firmę [REDAKTOWANE] ponieważ inny samochód odbierał gaz z [REDAKTOWANE] a inny samochód przywiózł go oskarżonemu i w tym momencie mogło dojść do zanieczyszczenia gazu. Stwierdził, że nie ma obowiązku i możliwości wykonania badań dostarczonego mu gazu, on zajmuje się tylko sprzedażą gazu po dostawie, a firma [REDAKTOWANE] zajmuje się przepompowywaniem

zu i to oni powinni odpowiadać za jego zanieczyszczenie. Na rozprawie wnieź nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i odmówił ożenia wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania, potwierdził yjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego /dowód: yjaśnienia oskarżonego k. 74 – 75, 158v/.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, zważyć jednak deży, że nie jest możliwe ustalenie czy zanieczyszczenie gazu w ogóle stąpiło, a jeżeli tak to w jakim momencie i gdzie, czy też oskarżony prowadził do obrotu gaz przywieziony do Polski złej jakości, który nie stał oczyszczony i uszlachetniony dodatkami. Kontrolę w firmie ystrybutor Gazu „Propan – Butan” Ryszarda ██████████ przeprowadzono dopiero w dniu ██████████ 2010 r., a więc 14 dni po ontroli przeprowadzonej u oskarżonego (dopiero, gdy okazało się, że idanie wykazało, że gaz nie spełnia norm jakościowych), gdy firma nie dała na stanie żadnego gazu akcyzowego, tylko gaz nieakcyzowy do itli gazowych. Odrębną natomiast kwestią jest ocena działania skarżonego z punktu widzenia prawa karnego i przepisów ustawy o stemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W sprawie przesłuchani zostali świadkowie: ██████████ – spektor Wojewódzkiej Inspekcji Handlowej w Łodzi, który w dniu ██████████ 2010 r. przeprowadzał kontrolę w stacji paliw należącej do skarżonego, Ryszard ██████████ – właściciel firmy Dystrybutor Gazu „Propan – Butan” w ██████████ będącej dostawcą zakwestionowanego gazu, ██████████ – pracownik tejże firmy, który zajmował się realizacją umówień dostaw gazu do firmy oskarżonego w dniach ██████████ i ██████████ 2010 r., Henryk ██████████ – kierowca w firmie ██████████, który przewoził gaz z ██████████ do ██████████ Eugeniusz ██████████ i Łukasz ██████████ – kierowcy w firmie Ryszarda ██████████, a także Marek ██████████ – dyrektor oddziału firmy ██████████ oddział w ██████████

Zeznania świadków Arkadiusza ██████████ i Marka ██████████ zasługują na pełną wiarygodność. Arkadiusz ██████████ w swoich zeznaniach ypowiedział się na temat okoliczności stwierdzonych w protokóle kontroli i protokóle pobrania próbki. Zauważyć należy, że oskarżony akwestionował sposób pobrania próbek do badania dopiero w toku ostępowania sądowego, a więc po upływie ponad roku od daty wykonania j czynności. Protokół pobrania próbek do badania podpisał, nie zgłaszając o niego żadnych uwag. Porównanie protokółu pobrania próbek z rogramem kontroli jakości paliw obowiązującym Państwową Inspekcję andlową daje podstawy do przyjęcia, że próbki zostały pobrane w sposób awidłowy. Zeznania Świadek Marka ██████████ nie wnoszą do sprawy idnych okoliczności mających istotne znaczenia dla sprawy. Świadek wierdził, że były badane próbki kodowane, a laboratorium nie znało ochodzenia próbek. Na temat próbki pobranej w stacji paliw oskarżonego wiadek nie był w stanie nic powiedzieć /dowód: zeznania świadka A. ██████████ k. 53, 159 – 160/.

ównież na pełną wiarygodność zasługują zeznania świadka Ryszarda ██████████, który nie był w stanie określić, czy gaz dostarczony skarżonemu w dniu ██████████ 2010 r. i ██████████ 2010 r. był

przepompowywany, czy też na stację paliw oskarżonego w [REDAKTOWANO] został przewieziony w tej samej cysternie, w której został przywieziony do [REDAKTOWANO] z terminala w [REDAKTOWANO], przyznał, że istnieje taka możliwość, że gaz jest kupowany do jednej cysterny, a później rozwożony do sprzedawcy inną cysterną (tylko ta kwestia jest sporna, ponieważ oskarżony zarzuca, że gaz był przepompowywany w firmie świadka, w [REDAKTOWANO] z cysterny przewożącej go z [REDAKTOWANO] do innej cysterny). Świadek jednocześnie przyznał, że certyfikat jakości gazu dostarczonego do oskarżonego w wymienionych dniach, dostarczył na żądanie instytucji dokonującej kontroli (Państwowej Inspekcji Handlowej) /dowód: zeznania świadka k. 78, 100, 160/.

Na wiarygodność zasługują również zeznania świadka Pawła [REDAKTOWANO]. Zajmuje się on dystrybucją gazu w firmie Ryszarda [REDAKTOWANO] jego zdaniem gaz akcyzowy z [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] 2010 r. najprawdopodobniej nie był przepompowywany, co najwyżej był zmieniany ciągnik siodłowy, gdyż w firmie gaz jest jak najrzadziej przepompowywany ze względów ekonomicznych. Świadek nie był w stanie jednoznacznie stwierdzić czy gaz był przepompowywany, czy też nie. Świadek podał, że zarówno gaz akcyzowy (LPG) jak i gaz bez akcyzy lub z zawieszoną akcyzą (techniczny do ogrzewania i do butli gazowych) jest takiej samej jakości, obydwa spełniają normy jakości. Różnica między nimi polega na tym, że od gazu LPG uiszczana jest akcyza i taki gaz nie jest składowany na terenie firmy w [REDAKTOWANO] natomiast gaz bez akcyzy, jest składowany na terenie firmy w [REDAKTOWANO], ponieważ musi być naliczony od niego podatek. W przypadku załadowania cysterny gazem nie ma możliwości dolewania gazu, po częściowym opróżnieniu cysterny, cysterna musi być opróżniona całkowicie. Ponieważ ma pojemność 35 tys. litrów kierowca rozwozi gaz do poszczególnych stacji paliw, aż do całkowitego jej opróżnienia. /dowód: zeznania świadka k. 81v - 83, 101, 160v - 161/

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków Henryka [REDAKTOWANO], Eugeniusza [REDAKTOWANO] i Łukasza [REDAKTOWANO] kierowców w firmie Ryszarda [REDAKTOWANO], uznał je za niewiarygodne w części dotyczącej miejsca pozostawiania samochodu - cysterny z gazem w przypadku przywiezienia go z terminala w [REDAKTOWANO] do [REDAKTOWANO] w nocy, ponieważ w tym zakresie są sprzeczne. W ocenie Sądu sprzeczność ta nie ma jednak znaczenia dla sprawy. Henryk [REDAKTOWANO] i Łukasz [REDAKTOWANO] podali, że nocy samochód pozostawiany był na terenie zakładu, natomiast Eugeniusz [REDAKTOWANO] podał, że w nocy samochód pozostawiany był poza terenem zakładu, na terenie należącym do zakładu CPN, czynnego całą noc i strzeżonego. Wszyscy kierowcy przyznali, że cysterny były opróżniane do końca, żeby mogły jechać na granicę. Kierowca, który przywoził gaz z Sokółki, nie rozwoził go później do stacji paliw, z uwagi na czas pracy /dowód: zeznania H. [REDAKTOWANO] k. 102, 161, E. [REDAKTOWANO] k. 61, 103, 161v, Ł. [REDAKTOWANO] 104, 162/

Za wiarygodny Sąd uznał materiał rzeczowy zebrany w sprawie w postaci: protokołów kontroli, protokołów z badań, faktur VAT, dokumentów WZ, raportów kontroli, danych o karalności i pozostałych dokumentów załączonych do akt, jako sporządzonych przez osoby

uprawnione i nie podważonych przez strony co do sposobu ich sporządzenia.

Sąd uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, rzeczowy w postaci wyników badań próbek gazu (LPG) pobranego w dniu [REDAKTOWANO] 2011 r. ze zbiorników paliwa na stacji paliw oskarżonego w [REDAKTOWANO] – w połączeniu z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem rzeczowym i osobowym, w tym wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi w toku postępowania przygotowawczego, pozwala na uznanie winy nieumyślnej oskarżonego Józefa [REDAKTOWANO] odnośnie zarzucanego mu czynu. W ocenie Sądu brak jest dostatecznych dowodów umożliwiających przyjęcie, że oskarżony działał z win umyślnej, która może przybrać postać zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego. Oskarżony zaprzeczył by miał świadomość, że gaz, który wprowadza do obrotu nie spełnia norm w zakresie jakości. Brak jest również dostatecznych dowodów dających możliwość przyjęcia, że powinien być, i że mógł przewidywać, że sprzedając zakwestionowany gaz popełnia przestępstwo. Nie ma natomiast zdaniem Sądu, że oskarżony popełnił przestępstwo z winy nieumyślnej, ponieważ nie dołożył należytej staranności przy zakupie gazu w celu jego dalszej sprzedaży. W warunkach, w jakich się znajdował miał on bowiem możliwość wyboru i zachowania się zgodnie z wymogami ustawy karnej. Nie zachodzi także wobec niego żadna z przyczyn wyłączających winę. W chwili czynu miał wymagany prawem wiek, od którego uzależnione jest pociągnięcie sprawcy do odpowiedzialności karnej, miał również możliwość rozpoznania bezprawności swojego czynu, albowiem nie znajdował się w stanie wyłączającym poczytalność. Nie znajdował się również w szczególnej sytuacji motywacyjnej, która usprawiedliwiałaby jego postępowanie.

W świetle poczynionych ustaleń i zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie ma żadnych wątpliwości, iż zachowaniem swym polegającym na tym, że w dniu [REDAKTOWANO] 2010 r., w [REDAKTOWANO], gm. [REDAKTOWANO], woj. łódzkiego, na stacji paliw, nieumyślnie wprowadził do obrotu gaz skroplony (LPG) w ilości 1843 litrów o łącznej wartości 4017,74 zł, który nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru zadania działania korodującego na miedzi – wyczerpał dyspozycje art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontroli jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.), zagrożonego karą grzywny od 25.000 zł do 250.000 zł.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia [REDAKTOWANO] 2010 r. VI SA/Wa [REDAKTOWANO]09 (LEX – orzecznictwo do art. 31 ustawy o systemie monitorowania i kontroli jakości paliw) stwierdził, że: „Dla wyczerpania strony przedmiotowej występkę z art. 31 ust. 1 ustawy z 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wystarczy wypełnienie przynajmniej jednego ze znamion czynnościowych: „wytwarzania”, „transportowania”, „magazynowania”, „wprowadzania do obrotu” – paliw niespełniających określonych w ustawie wymagań jakości. Oznacza to, że na każdym etapie – od producenta, przez transportowca i magazyniera, po sprzedawcę, każdy z nich odpowiada za właściwą jakość paliwa, na swoim odcinku procesu produkcyjno - redystrybucyjnego.” W outlach gazowych występuje gaz propan-butan, a do pojazdów silnikowych

stosowany jest gaz LPG, tak naprawdę jest to ten sam gaz tylko obłożony inną stawką akcyzy. Obydwa gazy mogą być ze sobą mieszane. O korozji można mówić, gdy w przypadku gazu niskiej jakości. Są terminale przeładunkowe gdzie taki gaz jest oczyszczany i uszlachetniany dodatkami i po przeprowadzeniu badań na zgodność z normą jest wprowadzany do obrotu jako gaz pełnowartościowy. Na korozję nie mają wpływu czynniki zewnętrzne, ale może mieć wpływ długi czas przechowywania gazu lub czystość cysterny. Instalacja gazowa (LPG) w samochodach jest wykonywana z rurek miedzianych, w przypadku wystąpienia silnie korodującego gazu może nastąpić jej uszkodzenie i wyciek gazu.

Z załączonych do akt dokumentów wynika, że oskarżony w dniach [REDAKT] [REDAKT] 2010 r. zakupił łącznie 3000 litrów gazu LPG, do dnia kontroli, tj. do [REDAKT] 2010 r., sprzedał 1157 litrów. Zauważyć należy, że w celu zapewnienia ciągłości sprzedaży oskarżony posiadając tylko jeden zbiornik na ten gaz musi uzupełniać zbiornik, dolewając nowo zakupiony gaz, do gazu już się w nim znajdującego. Właśnie w zbiorniku oskarżonego dochodzi do mieszania się gazu pochodzącego z różnych dostaw. Żeby mieć pewność co do świeżości gazu oskarżony musiałby tankować zbiornik nowym gazem po jego wcześniejszym opróżnieniu, co wiązałoby się z zmniejszeniem sprzedaży (przez kilka dni nie miałby gazu w sprzedaży). Faktycznie przepisy nie nakładają na sprzedających paliwa obowiązku kontroli jakości sprzedawanego przez nich paliwa, jednakże nie zawalania też od odpowiedzialności za sprzedaż paliwa złej jakości. Artykuł 31 ustawy z dnia 25.08.2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ma na celu ochronę nie dystrybutorów paliw, którym jest oskarżony, ale nabywców detalicznych. Paliwa są specyficznym towarem, ponieważ nabywca nie ma możliwości sprawdzenia jego jakości. Paliwa są tankowane bezpośrednio do baków samochodów, w taki sposób, że nabywca nie może tego paliwa nawet zobaczyć. Klient zdany jest wyłącznie na uczciwość sprzedawcy, któremu jest wręcz zmuszony zaufać, że oferowane przez niego paliwo spełnia normy jakości. Oskarżony, jako dystrybutor, ma możliwość wyboru dostawcy i ma możliwość kontrolowania jakości dostarczanych mu paliw, może wybrać między dostawcą droższym, ale pewnym co do jakości paliwa, a dostawcą tańszym ale niepewnym co do jakości paliwa. Przeprowadzenie badania dostarczanego paliwa jest trudne i wiąże się z dodatkowymi kosztami, ale nie jest dla dystrybutora niemożliwe.

Zauważyć należy, że oskarżony przyjmując paliwo nawet nie żądał certyfikatu jego jakości – raportu kontroli. Nie posiadał takich certyfikatów dotyczących dostaw z [REDAKT] i [REDAKT] 2010 r. w dniu kontroli. Dopiero w związku z kontrolą Państwowej Inspekcji Handlowej zażądał certyfikatu od dostawcy, który został mu przesłany faksem (przy czym zły, nie dotyczący tej partii, bo z datą badania [REDAKT] 2010 r.). Oskarżony twierdzi, że nie ma obowiązku i możliwości badania jakości kupowanego paliwa, ale jednocześnie nie dba o sprawdzenie, czy oferowane przez niego paliwo spełnia normy jakości, wykonując czynność niewymagającą żadnych nakładów pracy i finansowych, polegającą na sprawdzeniu certyfikatu jakości, przed wyrażeniem zgody na przelanie paliwa z cysterny do zbiornika. Oskarżony w dniu [REDAKT] 2010 r. (po przyjęciu pierwszej dostawy bez certyfikatu) wprowadził do obrotu gaz LPG niewiadomego pochodzenia i

godziński

nieznanej jakości, ponieważ na temat tego gazu nic nie wiedział, poza tym, że przewieziony został przez firmę Ryszarda [REDAKTOR]. Nie mając certyfikatu oskarżony nie znał źródła pochodzenia gazu jak też nie wiedział, czy gaz spełnia normy jakości, a mimo to sprzedawał go detalicznym nabywcom, nieświadomym, że mogą kupować gaz mogący powodować uszkodzenie instalacji gazowej.

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczności łagodzące Sąd uznał dotychczasową niekaralność oskarżonego, prowadzenie ustabilizowanego trybu życia, co wskazuje, że popełnione przestępstwo miało charakter incydentalny i w przyszłości oskarżony nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że orzeczenie względem oskarżonego kary grzywny w kwocie 25.000 złotych będzie w stosunku do stopnia zawinienia należytą i sprawiedliwą w odczuciu społecznym odpłatą za popełniony czyn.

Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia Józefa [REDAKTOR] od zwrotu na rzecz Skarbu Państwa poniesionych kosztów sądowych, uznał bowiem, że ma on możliwość zapłaty wszelkich należności bez zbędnych dla niego uciążliwości, biorąc pod uwagę ich wysokość i jego sytuację materialną i rodzinną (na utrzymaniu nikogo nie posiada, osiąga stałe dochody). Na koszty sądowe zasądzone od oskarżonego złożyły się: zwrot poniesionych przez Skarb Państwa wydatków w kwocie 140 złotych (koszty uzyskania informacji o karalności oskarżonego, ryczałt za doręczenia) oraz opłata w kwocie 2.500 złotych od wymierzonej oskarżonemu kary grzywny (art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Kielus

Z/ Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy adw. [REDAKTOR]

Kielus

*Myk 18.05.2007
Dawid*

6. Wpływ wadliwego jakościowo paliwa na środowisko naturalne

Wszystkie paliwa benzynowe są trujące. Do zatrucia może dojść wskutek przedostania się paliwa do organizmu człowieka przez drogi oddechowe, przewód pokarmowy oraz skórę.

Najczęściej występują zatrucia przez drogi oddechowe, przy czym prawdopodobieństwo zatrucia jest tym większe, im wyższa jest temperatura otoczenia, ponieważ lotność paliw drastycznie zwiększa się ze wzrostem temperatury. Stopień toksyczności trującego działania paliw zależy również od indywidualnych cech każdego człowieka. Najbardziej narażonymi na działanie trucizn są osoby o chronicznych zaburzeniach systemu nerwowego, przewlekłych chorobach nerek, wątroby oraz krwi.

Nie mniej istotnym zagrożeniem jest również ochrona środowiska, ponieważ substancje zanieczyszczające powietrze atmosferyczne, tj. tlenki azotu i siarki, niespalone węglowodory, cząstki stałe, tlenek węgla, benzen oraz inne toksyczne substancje wydzielane w spalinach wydobywających się z pojazdów silnikowych, stanowią bezpośrednie i pośrednie zagrożenie.

Nadmienić należy, iż odpowiedzialność podmiotów zajmujących się obrotem paliwami jest bardzo szeroka. Dlatego wyniki kontroli przeprowadzanej przez inspektorów inspekcji handlowej są tak istotne z punktu widzenia ustalenia ewentualnej odpowiedzialności karnej, administracyjnej, cywilnej i podatkowej.

Odpowiedzialność karna jest oparta na zasadzie winy, a nie ryzyka, dlatego też jej podstawy w każdym postępowaniu powinny być szczegółowo zbadane.

Akty prawne

- Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728).
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 482, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.).

Orzecznictwo Sądowe

- Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Okręgowego Konkurencji i Konsumentów dnia 14 stycznia 2008 r. sygn. akt XVII AmE 124/07.
- Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Okręgowego Konkurencji i Konsumentów z dnia 5 marca 2007 r., sygn. akt XVII AmE 181/06.

Literatura

- Baczewski K., Kołdoński T., *Paliwa do silników o zapłonie iskrowym*, Wydawnictwo Komunikacji i Łączności, Warszawa 2005.
- Laudowicz T., *Karnoprawny aspekt ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw*, „Prokuratura i Prawo” 2007, nr 6, s. 126–144.
- Lewczyk P., *Prawnokarne aspekty ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (wybrane zagadnienia)*, „Prokurator” 2009, nr 3–4.

